

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.02.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених, адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **присутни су и браниоци оптужених, адв. Горан Петронијевић, Мирјана Несторовић, Ненад Војиновић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Фолић Горан, Палибрк Драган.**
- **Нису приступили адвокат Татомир Лековић и Милан Бирман.**

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Судија, ја ћу мењати колегу Бирмана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Петковић Зоран, да ли сте сагласни?

Опт. Петковић Зоран сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адв. Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је уместо адвоката Татомира Лековића?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу мењати колегу Лековића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу?

Опт. Нишавић Милорад сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адв. Палибрк Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци Петковић Трифун, Спасић Горан и Сикетић Зоран, да ли су сви ту? Хоћете позвати сведоке. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја хоћу само да обавестим да ме је Канцеларија Фонда за хуманитарно право из Приштине обавестила да један сведок није добио позив, да је други сведок који је припадник косовске полицијске службе добио, да је стигао позив у Међународну полицију, Одељење за ратне злочине, да су они тај позив донели у канцеларију Фонда за хуманитарно право, да је Фонд за хуманитарно право морао да се обрати Полицијској служби у Призрену, како би сведок добио дозволу за путовање. Сведоци, овај други сведок који није добио судски позив, он ће доћи на поверење, сутра поподне морају обојица да се врате након сведочења у Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо позив уредно доставили, а то што нису добили, нама се ништа није вратило. Ми и немамо доказ да су они примили позив, према томе, видећемо шта ће бити. Изволите, уђите. Сведок Сикетић Зоран, ко је?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Трифун, Спасић Горан? Добро, ја бих замолила само сведок Сикетић Зоран нека остане, а ви идите у посебну просторију која је предвиђена за вас сведоке.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок СИКЕТИЋ ЗОРАН.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ЗОРАНА СИКЕТИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сикетићу, реците Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Сикетић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени, од оца?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Стјепана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: 1972. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У Загребу, Република Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У Крушевцу. Треба ли адреса тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је адреса?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Улица Расинских бомбаша 2/15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: По занимању сам дипломирани официр полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Нисте положили заклетву када сте били саслушани пред истражним судијом, па бих Вас замолила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете у свему код исказа који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22.12.2005. године. Ви сте били саслушани и од стране тужиоца.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.05.2005. године.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде давали исказ?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пре тога чини ми се у УБПОК-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Сикетићу, Ви знате зашто сте позвани, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште било шта знате о страдању породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, све што сам сазнао о страдању о тој породици сам прочитао или у информативној дневној штампи или су ме упознали ови који су од мене узимали изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих Вас замолила овако, да кренемо отпочетка. Значи, када сте Ви били ангажовани, када сте дошли на Косово и Метохију, које године је то било, ако не можете да се сетите баш који је то месец био, значи отпочетка, када сте Ви на Косову и Метохији, у ком својству, која су Вам овлашћења била, које су Вам обавезе биле, па нам испричајте мало ближе о томе.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Овако, колико се ја сећам, ја сам на Косово први пут отишао у августу 1998. године, чини ми се, када сам отишао као замена командиру петог вода из састава СУП-а Крушевац који је рањен био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како, ко Вас позива, на који начин, како је то текло?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Упућивање је вршио старешински кадар из СУП-а Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Тако да сам се онда прикључио тој јединици која је била у саставу 37. одреда у трећу чету као командир вода, да би након извесног времена, чини ми се једно четири, пет месеци, по опет рањавању, односно тешкој болести командира чете, ја преузео чету, трећу чету, негде чини ми се новембар, октобар 1998. године и био сам на тој дужности све до повлачења са Косова. Не сећам се тачно, мислим да је у јуну 1999. године, после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од новембра 1998. године, да ли сте све време на Косову?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Углавном, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били лоцирани?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Прво смо били лоцирани ја мислим у хотелу «Балкан» у Сувој Реци до неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када први пут?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, чини ми се од августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од августа 1998. сте у Сувој Реци, у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јесте, јесте, у хотелу «Балкан» и ту смо у хотелу «Балкан» углавном проводили, оно што се каже, мирне дане, када нисмо били коришћени за чишћење терена, а непосредно пред бомбардовање добили смо наређење да изместимо јединицу из Суве Реке по околним местима, тако да, не сећам се тачно, али једно десетак, петнаест дана сигурно пред бомбардовање смо се изместили из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што говорите о том измештају, дислокацији, ја бих Вас само питала, Ваша чета, колико водова је имала?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Шест водова, четири вода су била из састава СУП-а Крушевац и два вода су била из састава СУП-а Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су били командири тих водова?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам набројите.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Командир првог вода Спасић Горан, командир другог вода Јовић Раде, командир трећег вода, он је погинуо, Љубомировић Љубомир, па је касније на његово место дошао Грујић Драган, командир чете тог вода је био из састава Прокупље и стално се мењао, командир петог вода сам био ја и после када сам ступио на дужност командира чете, нисмо имали командира вода, већ ту дужност су вршили командири одељења и командира шестог вода се такође не сећам, пошто је био из састава Прокупља, они су се доста често мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од августа 1998. године које су Ваше дужности биле?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Трећа чета и сам 37. одред је био, да тако кажем, акцијски одред који углавном није био стационаран ни за једно подручје, већ смо били летећи, да тако кажем и радили смо, значи, акције чишћења и уништавања терористичких група скоро на целој територији Косова, да би када је то почело бомбардовање, онда смо са тим акцијама мало заостали, осим оно у већим акцијама где је, значи углавном смо имали координацију са војском и били смо, да тако кажем, ја сам волео да кажем, прва помоћ, односно пошто смо једни од ретких у чети имали доктора и оспособљено санитарско возило, углавном смо значи када би нека патрола налетела на заседу и ово, први стизали, значи купили рањене, обезбеђивали их и возили касније или у Призрен или у неку болницу која је најближа том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обављали послове претреса кућа у Сувој Реци у то време?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У Сувој Реци не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту није било никаквих акција?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Сува Река је било једно од мирнијих овако места, с обзиром колико сам ја био упознат и углавном био је и велики проценат Срба у Сувој Реци, тако да осим неких спорадичних, да тако кажем, што се каже провокација, нисмо имали већих проблема у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ваша, односно Ви прво, како сте били обучени, коју униформу сте имали, којим оружјем сте били задужени?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, све је то било у то време 1998. године, када смо дошли била је редовна маскирно плава униформа полиције са редовним наоружањем, значи кратким наоружањем, пиштољима «ЦЗ-99» и аутоматским оружјем М-70, значи аутоматска пушка, док би тамо, не сећам се тачно, мислим испред бомбардовања смо као Посебна јединица полиције добили зелену маскирну униформу, од датума кога се не сећам тачно када нам је стигла, онда смо углавном изводили све, значи делатности у зеленој униформи, нормално са видним ознакама «полиције».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте од возила имали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Од возила смо имали оклопне «Ладе Ниве» које су биле оклопљене у МК «14. октобар» у Крушевцу и имали смо оклопљене камионе, три, чини ми се или два, тачно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно надређени?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Тада Радослав Митровић, командант 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неки позивни знак?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, «Чегар 30».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се цео одред звао?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У почетку то је био 37. одред, а позивни знак за 37. одред је био «Чегар», па зависно од, значи функције и чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командири водова исто су имали ознаке?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Командири водова, да, командир првог вода је био «Чегар 31», командир другог вода «Чегар 32» и тако до 36.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, тада када сте дошли на подручје Косово и Метохије, да ли је био ангажован и 87. одред ПЈП?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јесте, 87. одред је такозвано био стационирани одред, они су држали положај дуж комуникације. Значи углавном су били смештени по приватним кућама и близу комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте Ви дошли у Суву Реку, да ли је већ био 87. одред?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте истовремено дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не, 87. одред је тада већ био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уочи бомбардовања проглашена је значи непосредна ратна опасност, 23. марта 1999. године.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто битно мења, да ли добијате неке битне инструкције, како поступати?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пре бомбардовања, да, пре бомбардовања смо добили изричито наређење да извршимо дислокацију јединица и тако да се сместимо по приватним кућама, да избегавамо велике објекте и да ни у једном објекту не сме да буде више од осам људи на истом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада реците, како сте Ви добили ту наредбу, од кога?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се, колико се сећам, наредба није била писаног карактера, значи усменог карактера на једном од колегијума, а ти колегијуми су углавном били у Призрену, значи на састанку команданта одреда са командирима чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте имали први тај састанак?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Сада не бих знао тачно да Вам кажем, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да се оријентишете да Вам буде неки оријентир 24. марта.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ако је бомбардовање почело ту негде 23. на 24., значи ја мислим да је то било бар једно недељу дана пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада добили неки конкретан задатак или неко упутство како сада поступати, значи у тим, да кажемо, ратним условима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи, углавном, углавном се забрањивао сваки покрет јединице, поготово са службеним возилима и возилима која имају ознаку полиције, значи тако док нисмо добијали нова наређења која су се односила можда на чишћење дела терена или ово, значи били смо стационарани по тим кућама у околини Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У околини Суве Реке?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је комплетна чета била у околини Суве Реке или је неки вод остао у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Комплетно, не, не, комплетна чета је била ван Суве Реке, пошто у претходном периоду је била и ова Мисија, мировна Мисија у Сувој Реци са којима смо ми у то време сарађивали. Они су тачно знали све наше позиције, тако да смо добили изричито наређење да сваке позиције, значи под хитно променимо и да се значи у околини Суве Реке изместимо делове јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате Мисија ОЕБС-а, где је била смештена, у чијој кући?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мисија ОЕБС-а, колико је мени познато, била је смештена у једном хотелу на улазу у Суву Реку. То је био хотел, чини ми се, приватни хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате назив који је био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је држао тај хотел?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, нешто се у то време причало да је тај хотел држао, да ли тада је био бивши припадник ДБ или тадашњи припадник ДБ, мислим да се спомињало чак и име неко Мишко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Мисија ОЕБС напушта Суву Реку?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја сам у то време био на једној додатној обуци за инспекторе у Митровом Пољу и то је било чини ми се у фебруару и мислим да је већ тада почела Мисија ОЕБС-а да напушта. Нисам био на територији Суве Реке када је Мисија напустила то подручје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то било у фебруару?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да. Ја сам на тој обуци био у фебруару 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте били у марту месецу 1999. године у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није било припадника ОЕБС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у том периоду значи марта месеца 1999. године нешто дешавало, да ли је било пуцања у Сувој Реци, да ли је било страдалих људи, да ли је било ичега да можете да се сетите тог марта месеца 1999. године, пре Ваше дислокације?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пре тога смо имали напад на једну такозвану тешку патролу, значи још за време док је била Мисија ОЕБС-

а и ту су ми погинула два човека из моје чете. Чини ми се да је то било 06. или 08. јануара на потезу Дуље – Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А марта?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: А марта колико знам, тек после почетка бомбардовања почели су узастопни напади на све значи локације које је држала полиција и војска од стране тада такозваних шиптарских терориста, УЧК, односно ОВК. Значи није било неке офанзиве већих размера, али смо нон-стоп имали значи провокације и нападе поготово у ноћним сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте Ви добили конкретно неки задатак од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Од почетка бомбардовања конкретно не. Једино касније када смо ишли да чистимо тај потез од Рештана према Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било касније?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, то је било ја мислим да је акција почела ту негде 25. или 24. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало, како сте Ви добили задатак, ко Вам је пренео задатак, где одлазите?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Задатак са свим картама и оним смо добили на заједничком колегијуму који је ја мислим био у Призрену, полицијским снагама је, чини ми се, одлуку водио тада наш командант Радослав Митровић, а чини ми се цела операција да је била под вођством тадашње команде војске, где смо ми добили један, моја директно чета је добила средишњи део потеза Рештане, па чини ми се тамо следеће село је Лапужане, Лешане и тако тај део, даље према Великој Хочи. Ту је била једна овако магистрала која се није могла користити, јер није била под нашом контролом, него под контролом ових терористичких банди, тако да смо ми покушали да ослободимо ту магистралу и значи спојимо Суву Реку, чини ми се и Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, пре него што сте кренули у ту акцију, да је назовемо тако, где је Ваше командно место било?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Моје командно место је било у селу Мовљану, то је неких двадесетак километара од Суве Реке, према Будакову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мовљану?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту све био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То је село било, то је село било углавном српско, али напуштено је било, тако да је по тим селима и Речану, то је

једно место испред Мовљана, је била смештена цела моја јединица по приватним објектима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Мовљана, а Ви сте били у самом селу Мовљане?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У самом Мовљану, да, ту је била команда, логистика и све остало што је могло ту да се сакрије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте конкретно добили задатак 24. или 25. да идете на тај потез, да ли је тако, Рештане према Ораховцу.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рештане, да ли је то била слободна територија?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Имали смо одређених снага 87. у Рештану, на улазу у Рештане и на излазу у Рештане, чини ми се да је био пункт 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је искључиво 87. одред држао тај пункт или је било и локалне полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Повремено смо држали и ми, чини ми се, да је било и локалне полиције који су попуњавали. Сада не могу тачно да се сетим колико је то јачине било, да ли је то било два или три оделења, отприлике десетак, петнаест људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви дислоцирали из Суве Реке, да ли је 87. одред остао у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да јесте, не могу тачно да кажем, али чини ми се да је држао, ако ништа друго, бар та два пункта у Рештану, 87. одред. Чини ми се да је један пункт у Рештану држао 87. из Прокупља, а други да је био мешовитог састава из Суве Реке и Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада у ту акцију, да кажемо, чишћења терена, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све још са Вама, мислим од тих снага, значи Ви као крушевачка чета, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још са Вама укључен да обави ту акцију?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ми смо држали средишњи део, са леве стране смо требали да се спојимо са нишком четом, а са десне стране, колико се сећам, са Врањанцима и добили смо чини ми се једно оделење подршку из војске, али с обзиром да је то била стара техника и ово, имали смо само проблема са њима, тако да их и нисмо скоро употребљавали, мада су ишли иза наших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека војна борбена група са Вама?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Био је, колико се сећам, један стари тенк Т-55 који је већ после прве или друге испалјене гранате био тотално неупотребљив због отказивања, чини ми се нишанске справе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас за тенк, него да ли је било војске?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту све био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Био је тај тенк, е сада ја се не разумем у те војне формације, било је око тенка претпостављам да иде обавезно једно одељење пешадије, као да заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у непосредном контакту са неким представником или неким командантом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао да Вам кажем име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада реците, када, у ком моменту сте се Ви нашли са тим коме не можете да се сетите име, значи, када сте се Ви, да кажем, да ли сте се спојили са војском, да ли сте се састали, да ли су они дошли, то нам мало опишите како је то текло?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, Рештане по мом сећању и ово је било чисто, ту нисмо затекли, поштено да Вам кажем, нити цивиле, а поготову не припаднике УЧК, међутим, на некој половини Рештана, колико се сећам, са десне стране су били виногради, одатле смо почели да трпимо ватру и негде од средине Рештана до средине Рештана, све је било ОК, од средине Рештана смо почели да трпимо ватру и онда смо ишли доста обазриво и чини ми се да је ту на излазу из Рештана где је био тај други пункт, који је држао 87. је био доста једна велика чистина до следећег села, ту смо трпели доста велику ватру и ту смо се, чини ми се, спојили са војском, стигао је тај тенк који је требао да нам да ватрену подршку, али због тих кварова смо одустали од њега, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тек ту сте се спојили са војском?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Тек ту смо се спојили са војском, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске није било у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени познато, нису кренули са истог места када и ми, него су значи стигли тек негде на крају Рештана, претпостављам из правца Призрена, јер војска није била стационирана у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у контакту са командантом одреда?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на који начин, да ли у акцији да ли се Ви чујете са њим?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Преко радиовезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко радиовезе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, само преко радиовезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, та акција о којој говорите, то би било 24., 25.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да је 25. била, јер 26. наредног дана смо имали три рањена припадника, чини ми се да се село звало Оптеруша или Пагаруша које је на некој удаљености од око тридесет километара од Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 25. када су биле акције?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Наредног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Првог дана је све било ОК, Рештане смо прешли и заноћили смо у наредном селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците на том рештанском, прекидам Вас, на том рештанском путу, да ли сте чули да је била нападнута нека патрола полиције, тада значи 25.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Осим тих пуцњева који су били уперени према мојој јединици, нисам имао сазнање да је нека друга полицијска јединица била нападнута или трпела ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште да је тог 25. у јутарњим сатима да нишка чета која је долазила из Призрена, да је трпела нека борбена дејства?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да да, али они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је познато о томе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, само оно што сам чуо преко станице и ово, да су доста, доста споро напредовали из својих праваца где смо требали да се састанемо, тако да нисмо успели да се састанемо првог дана, већ тек наредног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, како се сада та комуникација одвијала са Митровићем, како је то било, да ли усред те акције, да ли сте Ви у контакту са њим, да ли он координише том акцијом, како то иде?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, о свим битнијим променама на терену смо га ми информисали и он се информисао да види тачке и позиције до којих смо достигли, да би знао или да успорава друге

јединице или да их убрзава, да бисмо се, значи, спојили у договорено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било 25.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико се сећам, требали смо, та акција је била планирана да траје два или три дана и нисмо имали тачно оно договорено, већ смо значи Рештане у којем се није очекивао велики отпор смо требали да прођемо без проблема, међутим, после су настали проблеми у следећем селу Слапужани, то нас је доста овако, нас је успорило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тог 25. марта, конкретно Вас питам пошто је тада била та акција, да ли Ви знате шта се дешава у Призрену у вечерњим сатима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, тек смо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, тек смо после сазнали да ли је јављено везом или тако да је бомбардована призренска касарна и да смо ту имали смртне губитке у команди, пошто је одред, команда 37. одреда је један део био постављен у призренској касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са другим делом команде?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Други део, колико ми се чини, не знам тачно локацију, али чини ми се у једном ресторану на излазу из Призрена смо имали те радне састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Митровић у то време, где је његово командно место било?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Командант Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командно место?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам где је спавао, али смо се увек састајали у том ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, да ли је и он, да ли је он имао негде измештено командно место?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да је после, једном смо се чак били и састали, сада да ли је то било пре те акције или после те акције, «Метохија Вино», то је била управна зграда на самом улазу из Призрена у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог 25. у време акције био лоциран ту?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао да Вам кажем, јер ја га 25. нисам видео, сву ону комуникацију коју сам имао са њим, било је преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радиовезе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Радиостанице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се, 25. где сте преноћили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: 25. смо преноћили, чини ми се да се зове Слапужа место, то је прво или друго место од Рештана, да, од Рештана. Ту смо преноћили у приватним кућама, организовали одбрану и рано ујутру смо кренули даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. марта, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава тог 26. марта?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: 26. марта не знам тачно време, знам да је било негде можда преподне, смо Слапужане претресли без проблема. Ту смо нашли само нешто мало санитетског материјала, тако да смо даље кренули, ја мислим до Доброделјане или Пагаруша, више се не сећам како се зове то место, где смо наишли на једну изоловану кућу која је била опасана зидинама и један део јединице је скренуо лево од тих зидина, а други део десно и ја сам био са овим делом који је био десно, међутим, овај део који је отишао улево, је трпео јаку ватру, пошто је ту била чистина испред самог једног брда и ту смо имали три тешко рањена, тако да сам ја са једном групом од ових који су кренули десно, успео да пробијем два зида и да те људе увучем, значи у зидине где смо, значи потражили и заклоњени било. Ту је негде било у близини чини ми се да ли су Пироћанци или знам да је само «Лада Нива» из пиротске чете прва стигла и превезла ове моје рањене тамо на указивање помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи претресали, шта сте претресали, куће?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претресали смо значи цео терен, били смо распоређени у стрелце, пошто је било пуно и ровова и бункера по тим околним местима и претресали смо саме те стамбене објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са цивилима, да ли је било испражњено?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Цивиља није било уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, како је дошло до тога да нема цивили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, знате шта, мало је смешно било, очигледно да су они имали бољу обавештајну службу од нас, углавном те терене које смо чистили, скоро нигде нисмо наишли ни на цивиле, а камоли, значи на ове из УЧК. Углавном су се виђали бар ови терористи и ови са даљине када су напуштали своје положаје, а иначе овако у

директном сукобу, чини ми се да нисмо учествовали оно на, шта знам, на пар десетина метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се коначно акција завршава и како се завршила?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Акција се завршила, ја мислим да смо се спојили, спојили смо се у Великој или Малој Хочи са тим јединицама са којима смо требали да се спојимо и даље смо се онда извукли према Ораховцу. И у Ораховцу је био један део јединице 37. одреда, а пошто је ова комуникација која је сада, да тако кажем, била безбедна, јер то није био асфалт, него онај старински колски пут, а наша возила, да тако кажем су доста била овако у доста тешком техничком стању, тако да није могуће било извући цео састав безбедно са возилима одатле, него смо онда отишли на Ораховац, колико ми се чини. Онда смо се вратили, сада онако колико ме сећање служи, ја мислим да је цела акција трајала пет или шест дана и касније, чини ми се, из Ораховца смо се вратили на положај у Мовљане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то би након пет дана, шест, била завршена акција?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо 30., не можете да определите сада?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, отприлике тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците, тог 26. марта, да ли сте тада имали комуникацију са командантом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, јер чим је рањавање било, одмах сам га обавестио, он је чини ми се ступио у контакт са првим оклопним возилом које је било у нашој близини, тако да ми је послао то оклопно возило. Чини ми се да је из састава пиротске чете, која је покупила тројицу мојих рањених и чини ми се да их је одвезла у Призрен на даље збрињавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све дешавало 26.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: 26., да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он Вама каже где се налази у том моменту?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам, вероватно је био ту у близини, пошто је пратио цео ток и не знам сада могућности донета те радиовезе која није ишла преко репетитора или преко неких сателита, јер тада је већ почело бомбардовање и они су у првом налету колико ми је познато, уништили све те системе везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то било одмах 24. када је кренуло бомбардовање?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, где је био, где су биле везе, систем веза где је био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то познато?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Али претпостављам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Центар везе где је био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да је морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да буде у нашој близини, с обзиром да су то мали системи, значи то је вероватно било на неком камиону или тако неком покретном возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, како је у то време, дакле значи када је објављена непосредна ратна опасност, да ли Вам је конкретно дато неко упутство како треба поступати са цивилима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, цивиле смо требали да упућујемо у сабирне центре и колико знам један од сабирних већих центара је био на пола пута између Суве Реке и Призрена, значи само смо знали за постојање тог сабирног центра и добили смо стриктно упутство за, значи да се према цивилима опходимо по женевским конвенцијама и закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то говори?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Командант Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, да ли је то практично и заживело, да ли сте имали тако те сабирне центре тих дана када је кренула та акција?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја колико знам тај сабирни центар је заживео, не могу сада да се сетим да ли је одмах по почетку те акције или после. али знам када смо се враћали из Ораховца да смо видели велики број цивилних возила, баш ту где је и требао да буде тај сабирни центар и то је ваљда било једно истурено полицијско оделење, на пола пута између Призрена и Суве Реке са, идући из Призрена према Сувој Реци са десне стране. Ту је било пуно трактора, приколица и видело се баш да је то служило за ту сврху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све то време трајања Ваше акције, 87. одред, да ли је он Вама негде иза леђа, да ли је ту?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је било познато, све оне територије које смо ми очистили, 87. је иза нас попуњавао и то је ту комуникацију, да бисмо могли ми безбедно да се извучемо или да нам се дотури нека помоћ уколико је потребно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант 87. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Командант 87. одреда ја мислим, да ли за време те акције или непосредно те акције погинуо, чини ми се да се звао Зоран Ранђеловић или, Зоран Ранђеловић тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао у то време, можете ли да га опишете?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па знам само, отприлике, да се радило о човеку средње доби, с тим што ми нисмо имали неких контаката са њим, јер он нама није био надређен. Сва она наређења и упутства смо примали од Митровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оптужени Митровић могао да нареди нешто Ранђеловићу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Само не знам ту хијерархију, ја мислим да је то углавном био неки вид сарадње, да Митровић није био главнокомандујући за 87., онолико колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми дали још опис, како је изгледао, да ли је имао нешто карактеристично?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па знам овако да је био доста висок човек, колико ми се чини средње, крупније грађе. Увек је носио капу, колико ми се чини, тако да о фризури, о коси не бих могао да кажем, али претпостављам да је био сед, чим је био, могао да ми буде у то време отац, значи имао је неких између 45, 50 година, тако да не лупим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Величковић Горан?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Величковић Горан је био мој заменик командира чете, који је погинуо, који је погинуо ја мислим после те акције.

Констатује се да је приступио адвокат Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи још једном, молим Вас.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Величковић Горан је био заменик мој, заменик командира чете, био је из састава СУП-а Прокупље и он је погинуо непосредно после те акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После те акције?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, у Рештану је погинуо, возило је налетело на мину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете њега да опишете, како је он изгледао у то време?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па он је био овако сличне моје грађе, проћелав, сед овако и био је старији од мене можда једно десетак, петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте рекли за Ранђеловића да је био висок, шта је то по Вама висок, колико је то висок?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, висок као ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи ту негде 187 - 188 цм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршена је акција. Да ли Ви сачините неки извештај о акцији која се завршила тада?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, обавезно по извршеној акцији смо дужни били да сачинимо писмени извештај, значи о томе шта је пронађено, да ли смо можда имали губитке, да ли је пронађено нешто од оружја, техничког материјала и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како то иде, коме достављате тај извештај?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, извештај се достављао команди 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команди 37. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате судбину даље тог извештаја, коме даље иде?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знам само да је пред повлачење, када смо се повлачили, значи када је бомбардовање завршено, ја тада опет нисам био ту, био сам у Крушевцу на викенду када смо дошли ово, чини ми се да је наређење било да се сва документација уништи, тако да је та документација која је имала моја трећа чета и претпостављам 37. одред, да је то по том наређењу било уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих још поново се вратила на оптуженог Митровића. Опишите га, дакле, у то време када сте отишли у Призрен, када сте били на том колегијуму да примите задатак, када сте добили и обавезу да треба да се дислоцирате, како је, у којој је униформи он тада био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Поштено да Вам кажем, не могу да се сетим, али чини ми се он је имао ону ПЈП стару униформу која је била сиве, да, боје, маскирне, али онако како га ја памтим, углавном је био, углавном је био у плавој маскирној униформи и имали смо један вид прслука са зеленим апликацијама, које је имало пуно тих џепова и за пиштољ и за муницију, за радиостаницу и тако, с тим што он тај прслук није носио на колегијуму. Значи, био је само у кошуљи и панталонама и то колико се ја сећам, скоро увек је био у плавој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, када је почела акција, да ли сте га видели тада за време те акције, односно када је окончана акција, да ли сте га видели?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да јесам и тада смо имали чини ми се у «Метохија Вину» смо имали тај завршни састанак. После сваке акције смо, како да кажем, сумирали резултате и видели смо ко је колико одрадио, ко је имао којих губитака, шта треба у вези попутне јединице и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у којој униформи је тада био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Стварно се не сећам, али увек пошто смо углавном акцију изводили у зеленим униформама које смо имали само по један примерак, оно када смо имали мали предах, користили смо те ту зелену или ушијемо оно што је поцепано или на неки други начин је мало освежимо и оперемо, тако да смо у тим тренуцима одмора углавном били у плавој униформи. Чини ми се да је и тада командант био у плавој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро разумела или сте рекли да сте у зеленој маскирној униформи кренули у акцију?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије говорили да негде доста пре бомбардовања, мислим да у октобру смо имали прве погинуле и тада смо обукли зелене униформе, значи већ у октобру 1998. године за све време бомбардовања и рата и касније до повлачења смо носили зелене такозване НАТО униформе.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сада помињете плаве.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, али смо за време акције носили то. Оних дана када смо имали одмора, да тако кажем, онда смо углавном били у плавим, јер смо ове или прали или ушивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте се пресвлачили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците, да ли су постојале неке траке око рукава, опишите мало ближе како је било.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Због бомбардовања и те униформе зелене коју смо користили у акцијама, смо, пошто је то била, да тако кажем, НАТО стандард, углавном су такву врсту униформе имали и ови УЧК, припадници УЧК, тако да смо ми скоро сваког дана поступали по кодирању шифарницама где је за сваки дан било намењено коју траку, које боје ставити на које раме, тако да смо издалека оно могли да се оријентишемо и да видимо где су наше снаге, где су противничке. То су

биле траке чини ми се жуте, беле и црвене боје које смо мењали – једног дана је рецимо бела трака била на левом рамену, следећег дана друга трака на другом, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим оружјем је био Митровић задужен?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја колико га знам, исто значи службеним наоружањем полиције, ЦЗ-ом и чини ми се да сам га пар пута видео да носи аутоматско оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате коме ми овде судимо?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Репановић Радојка?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знам, познат ми је, он је игром случаја био командир у Сувој Реци, а касније је био помоћник код мене у Полицијској станици у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненада?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јовановић Ненада, ако је, био је један помоћник У Сувој Реци, ја мислим да је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађан, да ли знате ко је?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Њега можда из виђења, овако по имену и презимену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Мишко?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: За њега сам чуо, али никада се нисам упознао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га никада упознали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни док сте били овамо у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зорана?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиза?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао, можда их знам из виђења, а овако да смо се виђали у Сувој Реци или по имену и презимену, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је доктор Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да знам, постојао је један доктор у Сувој Реци који је погинуо, значи пред скоро завршетак бомбардовања, ако је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време, док сте Ви били, док сте боравили? Ја сам схватила Ви сте дужи период били у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време, да ли је био неки ауторитет?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да је он био или обављао, или је обављао дужност сада, да ли је то била болница или здравствени центар у Сувој Реци, чини ми се да је био директор или шеф, како се то већ зове те здравствене организације која је била у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у униформи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Често пута је носио униформу и дружио се овако са полицијом и колико ми је познато, да је био тамо, да ли председник ловачког удружења и овако, ловци су одувек волели ту униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто познајете Суву Реку, реците ми, да ли знате у фабрици «Дампер», да ли је било полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која полиција је била?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У «Дамперу» је једно време био смештен 37. одред пред бомбардовање и неко време пре, пре бомбардовања, јер «Балкан» је имао врло мало капацитета, ту је био смештен у почетку 37. и 87. и онда се 37. пошто су они имали доста овако акција, па углавном у Суву Реку долазили на дан, два, онда смо били смештени једно време и у халама «Дампера» који је на улазу у Суву Реку са десне стране гледајући из правца Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно са 87. одредом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не, ту је био само 37. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 87.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: 87. је био смештен у хотелу «Балкану» по тим пунктовима у самој Сувој Реци и на Дуљу, штитећи ту комуникацију која је ишла, чини ми се, из Приштине према Сувој Реци-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је вас било у хотелу «Балкан», обзиром да кажете да хотел «Балкан» је имао мало капацитета? Колико је вас било?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били до када, до дислокације, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не, не, пуно пре, пуно пре смо ми изашли из «Балкана». Како да Вам кажем, у «Балкану» смо углавном

остављали своје ствари када нисмо, када смо били по акцијама, тако да је онда, чини ми се, сада ћу опет да лупим, једно два, три месеца пред бомбардовање смо извршили дислокацију у «Дамперу», јер у «Дамперу» смо били још док је Ивезић Славенко, он је значи био командир чете пре мене, био је тада командир чете, значи ја сам га заменио негде у октобру, новембру, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је могло да стане људи у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У «Дамперу» или у «Балкану», у «Балкану»? Па, откуда знам, то је чини ми се хотел имао три спрата, с тим што је ту био и један број избеглица из Хрватске, значи, ако су све собе углавном биле двокреветне, нека је било отприлике по десетак, петнаест соба по спрату, па значи није могло више да стане од педесет, шездесет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могло 150 људи да стане?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, откуда знам, можда је и могло, али онда би морали да спавају по двојица, тројица у кревету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ваша крушевачка чета имала људи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Крушевачка чета је имала 102 или 103 припадника плус два ваљда из Прокупља, значи била је, негде бројала око 150, 160 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код тужиоца када сте били саслушани рекли да сте се дислоцирали из Суве Реке на дан када је почело бомбардовање. Сада говорите, доста, доста пре? Чак сте и неких десет до петнаест дана рекли, сада?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да је то било доста, доста пре, бар пет дана унапред, јер само да Вам кажем, ја још док сам био у фебруару био сам на обуци у тадашњој, како се звала она, у «Црвеним береткама», ја сам завршио обуку негде око 23., 24. фебруара. Већ тада је било извесно да ће бити бомбардовање, јер је и обука прекинута због наводних наговештаја да ће кренути бомбардовање од стране Уједињених нација, тако да је мени та обука прекинута и ја сам онда пребачен у Суву Реку негде 27., 28., знам само да су ми дозволили два, три дана слободна да будем кући, тако да сам почетком марта, непосредно пред бомбардовање, али сигуран сам да је било више од два, три дана смо добили то наређење да извршимо дислокацију јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам то што сте код тужиоца рекли.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Добро, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Помињете ми случај Берише, могу да кажем да се моја чета на дан када је почело бомбардовање дислоцирала из града Сува Река, тако што се један део чете преместио у Добродељане, а други у Пагаруши».

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, Добродељани и Пагаруша не, можда у Мовљане је било у време бомбардовања, када је само бомбардовање почело, значи колико знам, на телевизији је објављено да је прво бомбардована Приштина. У то време смо ми већ били у Мовљане, значи већ извршена дислокација непосредно пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово није тачно што сте изјавили, на дан бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Могуће да сам пермутовао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је осим полиције у Сувој Реци било неких параполицијских, паравојске, да ли је било у Сувој Реци, параполицијских снага?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени познато, постојала је територијална одбрана и чини ми се чак да је и доктор, овај што сте га поменули малопре, да је он имао неку функцију у територијалној одбрани знам углавном да смо доста виђали и резервног састава из састава Суве Реке, где су углавном оно што ми је остало запамћено, били припадници ромске заједница у плавој маскирној униформи. Скоро сви цивилни, тако да кажем, у Сувој Реци су имали ту плаву униформу. Претпостављам да су једини они примани из можда неких националних ставова у резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али баш сте искључиво код истражног судије рекли да су биле паравојне формације у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Паравојне формације су биле у том смислу, територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то сте мислили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да. Територијална одбрана је имала чак и оне старе зелене и сивомаслинасте униформе, значи, облачили су ко је шта имао и ко је шта нашао и како се снашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, командант Митровић, шта је био по чину у то време?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да је у то време био, у почетку је био мајор, а касније је био потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците за чинове интересује ме, да ли је стално носио чинове у то време, у време бомбардовања или не?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, видите овако, ми смо се углавном виђали са командантом Митровићем слабо по терену, осим оно када нас

је обилазио, али оно по тим састанцима и ово, чини ми се да је увек носио чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије, на питање адвоката Горана Петронијевића, да ли је имао чинове на себи, Ви кажете, врло ретко?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: На терену да, на терену нико од нас није имао чинове, јер је било инструкција тако због снајпериста и ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то значило на терену, да ли то подразумева и када креће акција, креће задатак, да се не носе чиновни?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, акција и када обилазимо јединицу, значи када нисмо у акцији, него ето тако обиђемо положај, попричамо са људима, можда издамо неко упутство или инструкцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада док сте били у Сувој Реци, да ли је долазио оптужени Митровић у Суву Реку, да ли Вас је обилазио, колико пута је долазио, да ли можете то да определите, рецимо, 1999. године, почетак 1999. године, јануар, фебруар, март?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пред само бомбардовање је долазио, а већ за време бомбардовања врло ретко и због безбедности на самој комуникацији, јер и онда се знало да ту комуникацију користе само припадници војске и полиције и нон-стоп смо имали, значи сталне нападе на том путу Сува Река-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где би то долазио, где је долазио?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Долазио је, углавном би се виђали или испред «Балкана», значи у «Дамперу», а касније чини ми се и када се то преместило, он није спавао у «Метохија Вино», али смо ту одржавали појединачно састанке, у управној згради «Метохија Вино», која је била прекопута те хале «Дампер».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све био у «Метохија Вину», да ли је то било командно место, да ли је ту било полиције, војске још, ко је све био у «Метохија Вину»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Поштено да Вам кажем, не знам, али углавном када смо састанке одржавали, били смо само ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када је то кренуло, од када су ти састанци били у «Метохија Вину» и до када?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да је то отпочетка бомбардовања па надаље. Мишљења сам таквог, али се не сећам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ви знате да ли је постојала ПЈП у Сувој Реци, да ли је постојао неки вод?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Постојао је, чини ми се они су припадали призренској чети, постојао је вод ПЈП који је из свог састава дао ОУП Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли су и они имали исту зелену маскирну униформу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелену маскирну?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Они су пре од нас добили ту зелену маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они марта месеца били у Сувој Реци, да ли имате сазнање?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао тачно да Вам кажем. Претпостављам да јесу, када нису били у акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се некада десило нешто у Сувој Реци, говорили сте код истражног судије, код «Дампера» да је била отворена ватра на Ваше људе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, то да, пошто је на улазу у Сувој Реци још отпочетка када сам ја долазио на Косово, био формиран пункт неки, да тако кажем, привремени пункт који је држао у прво време 87. и ови из територијалне одбране, а касније смо, када нисмо имали акције, по појединим сменама улазили ми, када смо били смештени у «Дампер»: Знам да су пар пута у ноћним часовима била спорадична пуцњава и на тај пункт и на сам објекат где смо били смештени, «Дампер».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у том извештајима које сте сачињавали, да ли је ту стајало колико је људи страдало, да ли је био извештај о тим губицима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: О губицима са наше стране обавезно је стајало, док можда је мало срамота овако, у свим акцијама у којима смо ми учествовали, нисмо наилазили на губитке супротне стране, нити на губитке што се тиче цивила, нити на ове терористе. Једино је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то објашњавате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, објашњавам или да није било губитака са њихове стране или су они те губитке које су имали, значи одвлачили су та тела са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су бригаде деловале на подручју Суве Реке, ОВК мислим, да ли Вам је познато?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То ми стварно, није, није ми познато. Значи добијали смо оне информације, али никада ми тај назив бригаде или нека словна или бројчана ознака није значила ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам казује ко је Коњиковац Стојан?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коњиковац Стојан?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ништа ми не казује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули за њега?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити или хоћете да направимо мало паузу да се одморите.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, можете? Ја ћу Вам предочити исказ овде оптуженог Митровић Радослава, па ме пратите. Било је доста мало и разлике у неким казивањима, па Ви мало пратите то, па бих Вас молила да прокоментаришете. Митровић код истражног судије је описао како је добио задатак, од штаба МУП-а у Приштини и да је требало акција да се одвија на троуглу Призрен-Сува Река-Ораховац и каже да је иза Рештана, села Студенчана била одбрана тог међупростора према Ораховцу, тако објашњава и каже да је имао задатак да пође са своје три чете у наведеном правцу и са једном борбеном групом из 549. бригаде, а док су друге две чете отишле са замеником и Божидаром Делићем. Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, ако се борбена група, ја сам од све те борбене групе, оно што сам ја видео, то је можда једно оделење пешадије и тенк, ако се то сматра борбена група, онда је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он даље објашњава да сте кренули рано изјутра, у 5 сати, то негде 25. марта и каже да је Коњиковац који је био командир те борбене групе «Пет» кренуо раније из Призрена са техником, из разлога што је требао да прође кроз Суву Реку, на улазу, да скрене лево према путу који води за Ораховац и да је тако негде већ око 4, 4,30 био већ у Сувој Реци где га је сачекала чета, крушевачка чета, чији је командир био Сикетић. То је говорио код истражног судије, те да су се заједно извукли скроз тај део Суве Реке који води кроз место Рештане, дошли су до пункта полиције која је локална или полиција територијални одред, то је тај 87. који је био упућен исто из Србије, а држао је ту пункт између Рештана и Студенчана, па су онда кренули и нису напредовали. Дакле, то је код истражног судије, да сте Ви сачекали, да сте сачекали ту борбену групу и он каже, још претходно нисам Вам рекла, да сте Ви већ тамо негде 23. морали да се дислоцирате из хотела «Балкан». Ви говорите много пре да сте се дислоцирали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, много, много је пре било, јер у хотелу «Балкан» је углавном био 87. одред, али чија је и њихова дислокација је била наређена, тако да у самом почињању бомбардовања,

колико ми се чини да неких већих полицијских снага у хотелу «Балкан» није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље он наводи, значи, Ви сте сачекали ту борбену групу, описује где је била врањанска чета, кажете да је била десно према селу Мишор. Што се тиче крушевачке чете, Сикетић је био у директном контакту, ту заједно са борбеном групом, са техником и Коњиковац Стојаном према првој борбеној линији према Студенчану.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У Студенчану се сећам тенка и тога свега, али значи пре тога, да ли је он ишао иза нас, али са нама сигурно није ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да је био у директном контакту са Вама и даље наводи да је он пратио везу, имали су командну везу, па онда описује где је био 26., пошто је била бомбардована касарна, он је био у Призрену, да ли је то Вама познато, да ли сте чули да је био 26. у Призрену?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није ми било познато. Претпостављам да је био, пошто су били овако да тако кажем, цела команда је више била организована по неком питању сарадње и пријатељства, него што је то био однос старешине и надређеног. Чини ми се да је тада погинуо и тај његов пријатељ Бараћ чини ми се да се зове, он је био главни логистичар у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Милојевић Ненада, да ли сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: За?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Ненада?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам, знам, Бараћа сам ја познавао лично, тако да ми је он остао у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то Вам није познато за 26.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знам само да је после те акције када смо имали састанак био видно узбуђен, јер је чини ми се, колико нам је пренео, и наредио био да се изврши дислокација те команде из Призрена и да они уопште и да су послушали наређење би били међу живима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић је прецизно навео да је примио 21. или 22. задатке значи од штаба Приштине и да сте већ 23., значи позвао је све командире чета, да би пренео тај задатак и објаснио где и које су локације, подели карте кодиране, мапе, дакле то би било већ 23. Мало ми се са тим датумима нешто не слаже.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Зашто, ја сам тако и изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да је већ тада 23. да је морало крајње да буде дислокације, зато што стално спомињете да сте много, много пре, знате.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Бомбардовање, колико сам ја упознат је почело 24. рано ујутру, значи око 01 или тако већ. Када је било почето бомбардовање ми смо били на дислокацији ван Суве Реке, значи то је оно што ми је остало и што тачно могу да потврдим. Е сада, да ли је било два, три или четири дана пред само бомбардовање дислокација, то тачног датума не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово сам Вам цигирала исказ који је дао код истражног судије. Сада ме даље пратите, на главном претресу такође наводи који су све били задаци, да је примао у здруженој команди, где је био и пуковник Божидар Делић и каже да је са делом свог одреда, са три чете, са једном борбеном групом из 549. бригаде кренуо из правца Суве Реке, али не захватајући активности Суве Реке, него од ње село Рештане, Студенчане и тако даље, а други део његовог одреда, две чете са којима је командовао његов заменик, тада мајор Грујић Предраг, је са борбеним групама којима је командовао Божидар Делић. Дакле и даље спомиње ту борбену групу, за коју Ви само спомињете тенк, не знате, он каже да је директно био у контакту са Вама.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је ту био ангажован и новосадски одред, 23. призренска чета Посебних јединица полиције у чијем саставу је улазио и вод Суве Реке. Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Они у директним додирима са људима из моје јединице нису били. Е сада можда су били у непосредној близини, али ми нисмо остваривали никакве контакте са њима. А ово борбена група ми је једино позната због тога што смо ту на излазу из Рештана наишли на јак отпор, тако да у том случају се ја тек тада сећам те војне борбене групе која је требала да нам отвори и помогне мало ту према Студенчану. Међутим, они су, како сам и претходно рекао, испалили једну или две гранате, имали су доста потешкоћа са тим нишанским справама, а то сам запамтио и по томе, ми смо у свом саставу имали једно оклопно возило БОВ са митраљезима или топовима, не знам то већ како се сада зове, 20 мм које се преврнуло на самом улазу, излазу из Рештане у Слапужане, па је дошло и једно друго војно возило, вучни тенк који је успео да га извуче из јарка. Значи, јединог тог контакта се сећам са том борбеном групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље наводи, дакле сада Вам ово цитирам са главног претреса, да је ујутру 25. марта у раним јутарњим сатима, су прошли са борбеном групом коју је водио потпуковник Коњиковац, периферију Суве Реке и дошли до њиховог положаја, до села Рештана, да би на главном претресу који је кренуо изнова, каже сада конкретно

где је било. Он је отишао можда у Мовљане, говори за Вас, можда је отишао у Мовљане према планини, па сада мене интересује, како, одакле Ви крећете? Ви сте на измештеном командном месту. Одакле Ви крећете у ту акцију да би дошли до прве слободне те линије, до Рештана, како, који је то пут и замолићу Вас, ја ћу Вам дати овде једну мапу Суве Реке, па нам уцртајте тај пут који сте Ви прошли да би дошли до те прве борбене линије, јер су дејства кренула из правца Студенчана, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нам је и речено да тих првих дана није било неких напредака.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви долазите, из ког то измештеног места Ви долазите до Рештана, путању ту обележите.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Овде нема уцртаног Мовљана, оно је негде између Будакова и Речана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите Ви.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ево црвеним фломастером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи, крећемо се тим, долазимо до главне магистрале, ту пролазимо поред станице полиције Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете погледати, молим Вас ову другу мапу, можда имате овде, погледајте.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, овде се види Мовљане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвени фломастер, да ли имате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обележите молим Вас.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Из Мовљана и Речана, значи идемо овом комуникацијом, долазимо до Суве Реке и одавде већ, значи од раскрснице се развијамо у стрелце, претресамо прве објекте и идемо даље према, према Студенчану. Е овде се тачно види ова раскрсница, ту је био тај полицијски пункт и овде између Рештана и Студенчана је била та, да тако кажемо, чистина коју нисмо могли да пређемо у том првом налету, него смо, значи сачекали ту борбену групу од војске која је, опет понављам, испалила две гранате, три, можда мање и због квара на овом систему за нишањење, они су одустали, колико ми се чини, да уопште нису ишли даље са нама, тако да смо ми ту извршили претрчавање и до негде поподнева смо ушли у Студенчане. Ту смо заузели одбрамбене позиције и заноћили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпишите само ту мапу, ту где сте учртали. А који би био, сада Вас ја овако питам, који би био једноставнији пут, да сте из Суве Реке кренули тим рештанским путем и дошли директно до Рештана или тај читав пут који Ви описујете сада, да сте се изместили, да сте одатле кренули, да би дошли до прве слободне позиције, ово сада што сте описали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ово је, ја колико знам, једини пут кроз Рештане од Суве Реке до Студенчана. То је била једина комуникација која је била чини ми се до, Рештани до самог улаза у Студенчане асфалтирана, а после се оно ишло брдске стазе. Значи из овог правца у коме смо ми били из Мовљана и Речана, чини ми се да није постојао ниједан други правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, Ви сте били ту у Сувој Реци, да ли је могло тим рештанским путем па до скретања тамо према Ораховцу, да ли је могло тако да се крене?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, тим смо путем ми и ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте ушли ипак у део Суве Реке?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не, видите, овде је баш на почетку где је полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је полицијска станица, добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Одатле почиње град, буквално, Сува Река, овамо даље према Призрену. Ми уопште нисмо улазили, јер је овде пут сам поред полицијске станице, полицијска станица нам остаје овако чини ми се лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: А ми настављамо право и вамо лево, лево је значи Сува Река, па онда на крају Суве Реке, односно у центру Суве Реке иде нека Робна кућа, па иде хотел «Балкан», па фабрика «Балкан», па «Дампер» на врху и даље наставља пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то кренули, када сте то кренули, у које време?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, откуд знам, ја мислим пред свитање, тако негде, пет, шест сати, не могу тачно да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато, да ли је командант Митровић имао ландровера?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је познато, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште 37. одред имао ландровера или 87. одред?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао да Вам кажем, али чини ми се да је ретко ко имао ландровера, углавном смо имали оклопне «Ладе

Ниве», неког пинцгауера оклопног и оклопљене камионе, а чини ми се да је ландровера, колико знам, имао Бобан овај доктор, то је било службено возило здравствене организације и чини ми се у то време, пошто знам и по Крушевцу да су ландровери углавном били придодати територијалној овим одбранама или тим територијалним јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што овде имамо исказе оптуженог Јовановића и једног сведока, да је Митровића, «Чегар 1» видео 26. марта како излази из плавог ландровера, како су видели јединице ПЈП које се развијају у стрелце и иду тим рештанским путем. То Вама ништа није познато?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Плави ландровер би ми остао у сећању, али не, не, ја колико знам, командант Митровић у почетку је возио бели «Пајеро», па је касније добио као командант одреда, чини ми се, «Нисан Патрол», цип, али исто беле боје, није ландровер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је возио командант 87. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао да Вам кажем, чини ми се да је возио пуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Плаве боје, чини ми се, то је нешто, можда чак и може да се каже да личи на ландровера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам, да ли је сличан ландроверу тај плави пух?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, колико мени овако издалека и може да личи, јер је пух, да тако кажем, конвенционално возило, није, нема заобљену каросерију, већ каросерију под правим линијама као и ландровер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је писало нешто на том пуху?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за сада толико. Сада ће чланови већа питања, изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања ради неких разјашњења. Када кажете Сува Река оно у контексту тога да нисте имали проблема у Сувој Реци, било релативно мирно, било је пуно српског живља, на шта мислите, на насељено место Сува Река или на општину Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, уопште на насељено место.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле само на насељено место Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте примили задатак од Митровића везано за ту акцију, претпостављам да сте добили, Ви рекосте добили сте карте, претпостављам да сте добили дакле карте са правцима дејства?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте имали означено на картама, какве снаге Вас противничке стране очекују на том правцу дејства? Да ли сте имали информација те врсте?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Уобичајено је било, да, да имамо ознаке на карти о могућим противничким снагама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него идете у једну акцију и да ли, ево можда не на карти, али имате, да ли имате информације од команданта шта Вас чека тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, у то време, да ли на подручју Суве Реке или насељеног места Сува Река има непријатељских снага, а ако има где су?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени било познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које јачине?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Нисмо имали такве податке, јер вероватно би онда у саму ту акцију била укључена и Сува Река.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви идете од Мовљана преко Речана?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тим путем где полицијска станица остаје лево?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Ви пролазите кроз Суву Реку?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је Сува Река, то је такође Сува Река, приштински пут?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам колико познајете то и колико сте били у ситуацији да упознајете тај терен. Полицијска станица Сува Река.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То јесте неки онај обод горњи према Дуљу, али.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Буквално на улазу у насељено место Сува Река, значи тек одатле крећу те веће стамбене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви идете тим путем, дакле путем према Рештану?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не, причам Вам пут који иде од Дуља, односно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пут од Дуља је овај главни пут?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је главни пут, него Вас ја питам за овај, ја Вас питам за овај који пресеца тај главни?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер Мовљане је са десне стране, а Рештане с леве, када се гледа.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, Мовљане остаје иза нас, не, не, Мовљане остаје иза нас, ми из Мовљана идемо право на Рештане, а Сува Река, такорећи остаје са леве стране са полицијском станицом. Било је пар кућа и десно, али то је било, значи пар кућа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, мислим да знам о чему причате. Какво Ви возило имате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја сам онда имао оклопну «Ладу Ниву» беле боје, са троје врата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Оклопну «Ладу Ниву»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да. Имали смо, чини ми се, две или три оклопне «Ладе Ниве», оклопљеног пинцауера и два или три камиона оклопљена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве Ви имате комуникационе уређаје као командир чете и да ли имате две радиостанице?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да пред почетак бомбардовања, пред саму ту акцију смо добили још једну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Ви лично?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Радиостаницу од команданта. Пре тога сам имао ову која је ишла на задужење, као командир чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, који је то уређај који Ви као командир чете имате са собом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, могу да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да би остваривали комуникацију са Митровићем?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Моторола ГП-300, чини ми се са дебелом антенном, ако Вам нешто значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И са том моторолом остварујете везу са Митровићем?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јесте, са том моторолом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли са том истом моторолом остварујете везу и са Вашим командирима водова или са другом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, са другом везом, због претрпаности тог радног канала, али истог типа само на другом каналу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само на другом каналу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли и ова моторола на другом каналу са којом остварујете комуникацију са командирима чета, са командирима водова, да ли и она подразумева неку, постојање негде неке базне станице, релеј?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мобилне?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или су оне довољно умрежене?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јер она је радила, онолико колико ја знам, принцип веза на симплексу, то је значи веза која не захтева неки репетитор, већ има домет на идеалној површини неких пет до десет километара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле знате као командир чете, на којој удаљености Вам може бити командир вода да бисте са њим остварили везу и то кажете да је пет до десет километара?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да и веза је увек била видљива.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да ли имате, да ли нам ишта ближе знате рећи о карактеристикама ове друге мотроле и радиовезе коју остварујете са Митровићем?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао тачно да Вам кажем, пошто напомињем опет да је вероватно у бомбардовању у првим тим налетима, како и та нека војна стратегија, да су ти комуникациони уређаји великих даљина и снага били уништени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, то је разумљиво.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Е сада каква је могућност имала та јединица везе, да ли је била војна или наша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви као командир, разумете ме шта Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Разумем ја Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви као командир чете, сачекајте.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Али нисам упознат са спецификацијом те станице, ако ме то питате, која је то раздаљина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми чудно, мени остаје мало неразумљиво како нисте упознати.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако Ви, пазите овако како ћу формулисати питање, ако Ви као командир чете треба да изводите борбени задатак, треба да сте у некој сталној комуникацији са својим претпостављеним старешином и изгубите ту комуникацију, Ви морате знати када губите ту комуникацију, морате знати колико сте далеко, дакле, нека сазнања те врсте техничке морате знати, јер оног момента када изгубите комуникацију, значи или је дошло до уништења релеја који преноси везу или сте се сувише удаљили, е сада морате знати колико сте се удаљили, па ми остаје чудно како Ви то не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знам, знам, али никада нисмо губили ми комуникацију и мислим да је увек командант био у тој некој близини да није могао да води акцију из Призрена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли су сви Ваши водови, рекосте да их има шест?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су сви Ваши водови ангажовани у овој акцији?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сви, свих шест?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Свих шест, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, где су Ваши водови, на којим почетним положајима пре почетка извођења акције, сваки од тих шест водова, да ли се сећате, где се налазе? Рекли сте Ваше командно место је у Мовљанима и ту је?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, у Мовљанима је било и имали смо један вод смо имали у Речанима, чини ми се да је то био прокупачки вод, не могу тачно да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Један вод је био на самом улазу у Мовљане и остале чете и водови су били у Мовљану и према селу Папаз и Будаково.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И да ли Ви са свих шест водова пролазите, практично је то ободом Суве Реке, у правцу Рештана или сами водови?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, јер сама полазна тачка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имају неке правце?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, јер сама полазна тачка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Напредовања.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: По задатку који смо ми примили је раскрсница, значи ова што иде од Дуља, баш прекопута полицијске станице, да ту идемо у стрелце и даље према Рештану.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како идете, како идете из Мовљана, како идете, пешке или возилима, камионима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Возилима смо ишли, возилима смо ишли, чини ми се до саме полицијске станице, значи са ове стране комуникације и онда смо полако уводили људство у значи тај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До полицијске станице у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сте дошли возилима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А потом како сте напредовали према Рештану?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пешке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А потом према Рештану пешке?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте и колико често, ако јесте, дакле колико често сте одлазили у ОУП Сува Река, дакле, да ли сте и ако јесте, колико често сте одлазили у ОУП Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Рецимо једанпут у три, четири дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово од када сте командир чете?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да Вас је до почетка рата Митровић често посећивао у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А потом ређе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте заједно са Митровићем одлазили до ОУП Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па или би га, када је најављена посета била, обично бих га ја чекао или испред «Балкана» или у ОУП Сува Река.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или у ОУП Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то често било?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, он је у ОУП Сува Река, да тако кажем, ако је код нас долазио пар пута, значи, сваки други, трећи пут када је долазио код нас, ишли бисмо и у ОУП Сува Река.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Његов возач јуче нам рече да, малтене, никада није отишао у ОУП Сува Река јер за то није било потребе.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Можда његов возач, али, али командант је сигурно био бар два или три пута са мном у ОУП Сува Река где смо размењивали информације и податке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И тај његов возач исто јуче нам рече да, односно прво возило које је навео као возило које поседује ПП из 37. одреда, наведе прво ландровер, па онда и «Ладу Ниву» и остало, дакле ландровери, мислим да нам је и за Вас рекао да сте имали ландровера, не «Ладу Ниву»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не, ми смо имали «Ладе Ниве». Ландровера смо једног имали, он је био зелене боје, али много, много пре, пре бомбардовања, технички је неисправан био, тако да се за време бомбардовања и након тога уопште није употребљавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно, нисам добро схватио, када је Вама јављено, када сте Ви сазнали да је бомбардована касарна и где сте тада?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Верујте ми, да ли сам сазнао у акцији или непосредно после извршене акције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је акција извршена, ако је акција трајала четири, пет дана, како Ви рекосте.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Почела је 25.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Почела је 25., онда би то значило 29., 30.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, тако нешто. Претпостављам да нам је јављено после, јер само то јављање да је погинуо неко из команде, можда би и неповољно утицало на саму јединицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још да Вас питам, не знам да ли сам Вас добро чула, да сте Ви рекли да командант није могао да води акцију из Призрена.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, по мом мишљењу, са таквим системима веза које смо имали тада, значи бар ја мислим, јер Сува Река је од Призрена била, да лупим, али сигурно преко двадесетак

километара, с тим што је ово Слапужани и Лешани они су били баш у једној ували, тако да та комуникација између радиостаница у идеалним неким условима износи пет до десет километара. Идеални услови се мисле на чистину, да нема неких природних препрека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што је овде оптужени Митровић рекао да је тог 26. марта био у Призрену, дакле у јеку те акције, зато Вас питам, да ли је уопште могао некако да координише, да се чује са Вама?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, ако су имали те системе који су појачавали тај сигнал, што кажем, опет је то питање за ове који су организовали тај систем веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих се надовезала на ово што Ви кажете да је у Сувој Реци релативно било мирно. Међутим, овде Петковић Мирослав оптужени каже да тамо није било сигурно, јер цео рештански пут, каже, био је на страни махом су држали терористи УЧК и уопште није било безбедно ићи тим путем. Да ли можете то мало да прокоментаришете?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знате шта, ја колико се сећам, Рештани није било у саставу Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја говорим о рештанском путу, Рештане је друго место, рештански пут је Сува Река, ја Вас питам за ту, баш конкретно говорим, за рештански пут?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ја знам, кад год сам путовао за Призрен и ово, пошто смо користили доста видљиво овако возило «Ладу Ниву», никада нисам имао проблема када сам пролазио кроз Суву Реку. Значи ја лично, а ни моји припадници моје чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био однос Ваш према ОУП-има, према ОУП-у Сува Река, конкретно? Да ли су они могли, рецимо, да ли је командир могао нешто Вама да нареди?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Ви нешто командиру?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ми смо били и по линији команде и овако смо били тотално две одвојене јединице, јер наш командант је био, сама команда 37. одреда они су примали, Сува Река је примала наређења од СУП-а Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте ишли у Призрен да примите задатак, да ли је тај задатак подразумевао и иселјавање албанског становништва?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не, колико је мени било познато, било је речи само о цивилима, да у случају наиласка на цивиле, да значи пропуштамо и упућујемо на та збирна места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана било цивила који су напуштали, да ли сте имали прилике да видите да ли су биле неке колоне људи који су напуштали територију?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Верујте ми, нисмо видели, међутим, у даљини тамо између Рештана и Слапужана је била нека мања групица људи за које се видело да се повлаче испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се поставља питање зашто, где они иду, због чега, шта је са том групицом, да ли сте чули, ако у том моменту нисте могли да знате, али да ли сте чули после тога?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, претпостављам због страха да ће над њима нешто бити извршено или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА СНЕЖАНА ГАРОТИЋ-НИКОЛИЋ: Да ли сте чули нешто или видели неке упаљене куће, уништену имовину ту у Сувој Реци или на путу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, видите овако, те куће су углавном биле напуштене, онолико колико смо ми пролазили и ово, нисмо чак проналазили ни остатке неке хране или тако неке конзерве и ови, тако да колико је мени било познато, те куће су биле напуштене неколико дана пре тога, бар је тако мени личило и све куће, осим, не знам да ли је то била нека продавница и онако баш је имала велике оне отворе на зиду, чини ми се да је то једини излог који је био изгорео, оно колико се ја сећам, јер те куће је касније користио 87. одред, био је смештен у њима, тако да су биле упаљене или уништене, не би ни они могли ту да буду смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ко је био све присутан на том састанку у Призрену када сте добили задатке?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, били су присутни сви командири чета и евентуално ја мислим да је био још неко поред команданта, био је присутан и његов заменик и можда још неко од ужих чланова команде. Значи тим састанцима су углавном присуствовали само командири чета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је случајно присуствовао неко из призренске полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је познато, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је на том састанку неко помињао однос са локалном полицијом приликом напредовања?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим можда једино да је локална полиција поменута, то је да она треба да изврши прихват тих цивила на

које би се наишло и да их они спроведу до тих зборних места. Мислим да је само у том контексту спомињана локална полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је можда уговорено на који начин и ко ће ступити у контакт са локалном полицијом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко на завршном састанку помињао или јавио губитке супротне стране?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико се сећам, није или можда је пријављивао, али то доста мале губитке, није ми остало у сећању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко пријавио ово упућивање локалног становништва у те сабирне центре или да је имао контакт?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Ко је све сачињавао команду 37. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, командант Митровић, заменик Грујић и чини ми се да је ту било још пар официра из СУП-а Ниш који су били везани за логистику, везу, издавање технике, муниције и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било возило везе, односно да ли су били људи задужени за везу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да јесу, али ја, нисам био са њима у контакту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли су имали неко возило везе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Верујте ми, претпостављам да јесу, али то возило стварно ја нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јуче смо чули од једног сведока да је то возило било ландровер.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово што Вас је већ председник већа питала, Ви на основу Ваших знања, претпостављате да је командант Митровић морао да се измести из Призрена да би ступио са Вама у контакт, обзиром да сте рекли да је пет, шест километара у идеалним условима било, ако нисте имали те појачиваче?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, све је везано у питању веза, ако је постојало то возило, зависи од јачине, стварно да не улазим у сада те техничке могућности возила и ово, могуће је чак и да је из Београда водио ту акцију, ако је постојало то возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте Ви далеко, да кажем, одмакли од Суве Реке, 25., а колико 26.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ево, по овој карти, поштено да Вам кажем, ја и не знам, ми смо 25., када је почела акција у рану зору, значи

заноћили смо у Самодражу или у Студенчану, поштео да Вам кажем, на том потезу. Е сада по овој карти то може да се и израчуна. Не знам, мени се чини да има пар километара, можда чак десет, петнаест километара, јер знам да су следећег дана, чини ми се овде колико се види, на потезу између Оптеруше и Добродељана сам имао три рањена човека и то значи скоро на самом почетку акције ујутру када смо кренули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 26., докле сте дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: 26. ја мислим да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на раздаљину од Суве Реке?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, чини ми се да смо заноћили у Добродељану, када смо имали рањене те људе, по неком обичају се мало успори док се ти, да тако кажем, линије споје и ту смо заноћили, тако да смо сутрадан кренули према Зочиште, Хочи и даље према Ораховцу и исто је то био један овако врло, врло спор вид напредовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је неколико пута рекао на питање председника већа и господина Крстајића и тако даље, да је имао контакте, разноразне контакте са локалној полицијом у Сувој Реци, па ме интересује, да ли нешто зна о њиховом измештању, о пунктовима које су они постављали, о аутопатролама, о увиђајима, евентуално које су вршили у то време док је он тамо на том подручју?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, конкретно, неке прецизне детаље о њиховим активностима нисмо знали. Једина комуникација се сводила на нас је можда размена неких информација о евентуалним противничким снагама. Иначе, како су они и шта.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте Ви наилазили на неке њихове пунктове или на вршење увиђаја од стране полиције из Суве Реке уз помоћ МУП-а Призрен и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Једини увиђај који је мени познат то је овај увиђај на коме је касније мој заменик погинуо, које смо ми вршили обезбеђење и то је увиђај је вршио, чини ми се СУП Призрен у садејству са ОУП-ом Сува Река. Он је био негде испред Зочишта, тако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јесам, јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сада ово врло просто питам, да ли ово када сте ишли, кажете остало Вам је са леве стране станица милиције, ми смо ишли рештанским путем, да ли сте прешли пут Приштина-Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Како?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте прешли пут Приштина-Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Приштина-Призрен?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, прешли сте?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, морао сам да пређем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он Вам је десно, али да ли сте ишли оним путем речанским, за Речане?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, ми смо из правца Мовљана кроз Речане.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То, значи речански онај пут, а он је на супротној страни од, у случају да сте прешли пут Приштина-Призрен, он Вам остаје десно.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Шта?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Станица полиције.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, станица полиције остаје лево, лево, лево остаје станица, сигурно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам разумео да нисте прешли, речански је са друге стране пута, а рештански са друге и пређу пут, онда иду, испод, испод, разумем. А да ли знате, ко је био командант Посебних јединица на нивоу МУП-а Србије?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: На нивоу МУП-а Србије? Помозите ми, знам да је он после био или професор на Полицијској академији или продекан на Полицијској академији, Обрад Стевановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Е само ово, када је било после акције имали сте састанак, ове Ваше акције у «Метохија Вину». Који је то био датум?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Верујте ми да се тачног датума не сећам. Једино оно што ми је остало у сећању, значи то је видна узрујаност команданта који је био, да тако кажем, потрешен овим бомбардовањем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели неки сабирни центар са цивилима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Једини сабирни центар који сам ја видео, то је значи то када смо се повлачили из Ораховца на путу према Сувој Реци, на пола пута између Призрена и Суве Реке, гледано из правца Призрена са десне стране. Ту је чини ми се било неко.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како се зове то место?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, ту је било смештено пре оделење полиције, али чини ми се да је оно припадало СУП-у Призрен а не ОУП-у Сува Река.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да када је, да сте пет, шест, седам дана пре бомбардовања обавештени о непосредној ратној опасности и ратном стању и да сте у том смислу имали усмена упутства на састанку, да нисте имали писмена, интересује ме, ко је то био ту, ко је присуствовао и ко је реферисао, то усмено изнео, Ваше задатке у ратном стању?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Углавном смо та усмена наређења примали директно од команданта одреда, Митровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је било говора о томе, да у ратном стању је полиција потчињена војсци, претпочињена, претпочињавање полиције војсци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То се подразумевало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то функционисало?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: И то је официр из полиције знао. Ми нисмо били у директном контакту са војним старешинама, али претпостављам да је наш командант вршио ту комуникацију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је имао неко ингеренцију командант над полицијом локалном у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А због чега је одлазио тамо, рекли сте да је био више пута?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Кажем Вам, чисто и ради измене информација и значи није он директно одлазио у Суву Реку да би шта ја знам тамо, не знам, се дружио са командирима и овима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Обишао је прво нашу јединицу и онда претпостављам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да сте имали неки ландровер који није функционисао у ратном стању?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које боје је био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Зелено-маскирни је био, оклопљен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А које је боје био ландровер који је користио Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да је беле боје.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је бројала Ваша чета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, 150.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, изнео сам, шест водова, отприлике око 150 људи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали организоване ОПГ групе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, у мом саставу није било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било у оквиру ПЈП?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је познато, било је организована обука ОПГ која је због бомбардовања прекинута, тако да те ОПГ групе нису уопште ни заживеле на нивоу нашег одреда.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је познат Ненад Стојковић?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ненада Стојковића једино што знам то је мој класист са Полицијске академије, нема никакве везе са 37. одредом.

НАТАША КАНДИЋ: Није било Ненада Стојковића?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пардон, пардон, Ненад Стојковић, чини ми се, Неша да је командир лесковачке чете, ако мислите на њега.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да. А да ли је у оквиру Ваше чете или водова, био неки полицајац Шишарка, кога су звали Шишарка?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Шишарка?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Имали смо свакаквих надимака, али тај ми није познат стварно.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте имали нека сазнања да је почињено неко убиство и да су у томе учествовали припадници водова Ваше чете, да ли је било таквих?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То не, то не, то не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли у то време од када сте Ви од, за време НАТО бомбардовања, март, април, да ли имате неко сазнање о неким масовним убиствима цивила, људи на том терену где се Ви крећете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је када је чуо, касније.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Уопште немате никакво сазнање о неким жртвама у Целинама, Круше?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Будаково, Букош?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Само знам да је непосредно после завршене ове акције игром случаја, намерно или ненамерно, центар у коме су биле избеглице бомбардован од стране НАТО и да је ту доста било жртава, чак је и мој део један јединице био ангажован на извлачењу рањених и тих мртвих.

НАТАША КАНДИЋ: А где је то било?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, то је ово полицијско одељење које је било на пола пута између Призрена и Суве Реке. Не знам баш како се зове тачно, али знам да је ту био масакр од бомбардовања.

НАТАША КАНДИЋ: А накнадно да ли сте чули да је на терену на којем сте Ви били, да је било масовних неких убистава?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, стварно нисам.

НАТАША КАНДИЋ: До данас немате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чуо сам први пут када сам чуо од чини ми се породица она која је највише страдала у овом, што се води поступак, Бериша, чини ми се, то сам први пут чуо претходног дана, пре него што сам отишао у УБПОК и добио позив, прочитао сам у новинама, а онда су ми колеге из УБПОК-а упознале са неким детаљима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, то сам на почетку излагања, прво питање то је било. Немојте се понављати, дајте да будемо мало експедитивнији.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, тог 25., да ли сте Ви негде, на пример Букош, Трње, били негде у директном садејству, како Ви кажете, са снагама којима је руководио Божидар Делић?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико мени се чини, не, не, јер ја сам био у средини наших снага, тако да сам једини контакт имао са припадницима 37. одреда, лево и десно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, да ли имате неко сазнање, да ли неке чете, неки водови стижу до села Трње?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: До села?

НАТАША КАНДИЋ: Трње или Љешане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада тако да ширимо.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, дајте конкретно питајте везано за ово што судимо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то што судимо, али не дођу на једно место, па да прескоче друго, него иду неким путем и на том путу се нешто догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако кренемо о свим акцијама, далеко ћемо отићи, ако стварно кренемо са свим акцијама.

НАТАША КАНДИЋ: Па, у оквиру тог дана где се они крећу на неколико различитих места се догађају врло тешке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је неки контекст тих догађаја, онда показује шта се догађа, ја не могу да то не питам и да се не чудим како то да ни

до дан-данас није сазнао шта се на подручју на којем се налазе водови, људи којима он руководи, да не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање шта је следеће?

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете пред истражним судијом да нисте били сведок у тим ситуацијама када би командант 37. одреда давао нека наређења начелнику ОУП-а Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у истрази, реците, који део да предочим?

НАТАША КАНДИЋ: Односно каже овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

НАТАША КАНДИЋ: Каже, када га испитује тужилац, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

НАТАША КАНДИЋ: Тако је – ја нисам био сведок тих ситуација у којима би мој командант нешто наређивао начелнику ОУП-а Сува Река, Витошевић Добривоју, то су мање-више биле одређене сугестије које су биле узроковане ратним стањем. Ја сада само питам за неки коментар, када каже, тим ситуацијама када је овај командант наређивао начелнику ОУП-а, па да нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Намојте Ви, нека он прокоментарише исказ, немојте Ви. Које су то ситуације?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Госпођа Кандић поново нетачно чита, односно изврће оно што је прочитала.

НАТАША КАНДИЋ: Дословно читам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Читајте дословно и пише, којима би, а не у којима је, а питање постављате – у којима је, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопштено је било питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али опет је контекст исти.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није исти контекст, није исти контекст, у којима би, дакле, претпостављена ситуација за коју он чак и не зна, а у којима је, значи таква ситуација постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокоментаришите овај Ваш исказ који сте дали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Могу и даље да елаборирам шта значи је, а шта значи би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, схватили смо, седите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али је контекст наређивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокоментаришите ово.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам на који начин. Могу да поновим само ово, значи да 37. одред није имао никакве везе по командној одговорности нити са СУП-ом Призрен, нити са ОУП-ом Сува Река и

претпостављам да се о таквој команди радило. Значи, сумњам да је мој командант могао да нареди, значи припадницима локалне полиције да нешто ураде, јер су то била два одвојена нивоа командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А фактички да ли би могао, defacto?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ако је постојало, ја нисам био сведок тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете такође, а и данас сте то поновили, да је Мисија ОЕБС-а била смештена у хотелу, причало се да припада, коме припада, да ли Ви то чујете и видите нешто, па на основу тога закључујете о том, о седишту Мисије ОЕБС-а?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја сам имао значи ситуацију, једном су ме позвали припадници ОЕБС-а на прославу Дана независности Сједињених Америчких Држава или неког њиховог верског празника и знам да сам био на том неком банкету у том хотелу, значи да ли је била вечера, ручак, тако у поподневним сатима и ништа више о њима не знам. Сва моја сарадња са њима се састојала у томе, да су они пратили наше те тешке патроле пред бомбардовање.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је на хотелу стајао знак ОЕБС-а, да ли је било неких знакова, како сте Ви знали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао да Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте знали да је ту седиште?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да им је ту седиште било, пошто су они били обележени наранџастим возилима, а та возила су углавном била паркирана испред хотела.

НАТАША КАНДИЋ: Испред хотела? Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је још нека Мисија била у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мени колико је познато, знам само за Мисију ОЕБС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Мисију КЕЈДОМ?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мисију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КЕЈДОМ?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Да ли имате питања? Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево наставићемо овде, пошто смо почели са мало ширим временски и просторно чињенично испитивање сведока. Поменули сте то време крај 1998. године. Да ли Вам је познат термин «споразум Холбрук-Милошевић» и ако знате, на шта се односио? Дакле, питање је усмерено на делатност Мисије о којој је реч и

овлашћењима која су у том тренутку имала, а и сам је сведок нешто поменуо, па ћу поставити следеће питање.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, поштено да Вам кажем, ја мислим да смо као јединице били у обавези да све припаднике упознамо са тим уговором и да је у том уговору наглашено да не смемо никакву делатност да радимо без обавештавања ОЕБС-а да би били непосредни посматрачи при извођењу таквих акција.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте да су имали задатак представници ОЕБС-а да прате Ваша тешка возила. Да ли је било неке забране, ограничења у калибру, врсти возила?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И тако даље и тако даље, ко је ту контролу радио?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ту контролу су радили припадници ОЕБС-а који су, да тако кажем, имали право да уђу у свако наше возило и изврше лични увид у наше наоружање, с обзиром да су тешке патроле радиле по том принципу очувања проходних комуникација, али с тим што је било дозвољено само стрелачко наоружање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато, каква је улога или евентуално обавеза истражних органа приликом увиђаја, било суда, било полиције, о обавештавању истих чланова ОЕБС-а и њихова улога у увиђају?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, чини ми се да су они имали право да буду присутни на сваком увиђају који је везан за терористички акт. Тако знам да су били присутни на увиђају где су моја два човека погинула у тешкој патроли а такође знам и када је наша једна тешка патрола налетела на припаднике ОВК и да су они тада били такође присутни на вршењу тог увиђаја где је касније погинуо мој заменик командира чете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли ово што сте до сада рекли, да ли из овога може да се закључи да су они имали добар увид и добро познавање свих Ваших полицијских односно структура Ваших јединица и наоружање, и смештај, и место, и локације и остало?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, они су такорећи им је тај уговор, бар по мени, дозволио да гурају нос свуда, што им је и било дозвољено од наше стране.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте малочас село Мовљане где сте били смештени, односно дислоцирани по Вашој изјави данас, ако се сећам, пар дана или три, четири, пет, шест дана, да не улазимо сада у термине, односно временски одређеније, јер га Ви нисте дали, село

Мовљане у које сте део јединице своје сместили. Кажете било је српско село, али напуштено.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сам добро разумео?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где су ти Срби из тог села?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Побегли.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где су побегли, од кога су побегли?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, побегли су од терориста. Значи то је српско село било, једино село у које сам ја ушао на територији Косова, где су постојали обори и свиње, а које је било комплетно празно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да је село било напуштено.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да се вратимо сада на ова прва два дана акције, 25. ујутру Ви сте објаснили детаљно, 26. Моје питање је, да ли сте отпочетка акције, дакле од 25., 25. и 26. физички видели команданта Митровића и ако јесте евентуално где?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да нисам видео, али смо одржавали радиовезу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите, када сте се први пут видели?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У обиласку, на линији или било где?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да Вам кажем, али можда је било у средњем делу акције, да ли је била Хоча или Зочиште или можда тако нешто, али не могу са сигурношћу да кажем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми сада овако, поменули сте и било је питања овде око начина командовања и могућности издавања наредбе и евентуално обавези извршења и координације или некоординације између Ваших јединица и локалних ОУП-а. Сада Вас конкретно питам, да ли сте Ви икада и пре почетка борбених дејстава за време рата и за време тих борбених дејстава, лично наредили било ком полицајцу или старешини ОУП-а Сува Река или неког другог ОУП-а да нешто конкретно учини, изведе неку акцију или било шта?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је Вама неко из тог ОУП-а или неки старешина који је надређен ОУП-у издао такво наређење да сте Ви извршили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је Митровић икада, дакле и у овом претходном периоду и у овом периоду, издао наређење које Ви треба да пренесете неком начелнику ОУП-а да га он изврши или командиру или било коме?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисам Вас најбоље разумео у вези сабирних центара. Како сте Ви закључили да постоји сабирни центар?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То сам већ испричао, значи, по завршетку акције и враћању значи у Мовљане, приметио сам већи број значи путничких возила, трактора, приколица, значи све оно што смо могли да видимо при повлачењу Срба из Крајине, скоро истоветна слика, само претпостављам да су била лица албанске националности, значи на том.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сада сам Вас разумео шта сте видели. Да ли је то одмах на изласку из Призрена где је била полицијска станица?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да јесте, ако је то једино полицијско одељење у полицијској станици.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, јесте, пре Суве Реке. Е сада да Вас питам, пошто они стоје ту, како Ви знате да је то сабирни центар, да ли сте се Ви тада зауставили па питали или сте само прошли поред њих?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Прошао сам и претпостављам да је то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, Ви само претпостављате да је то сабирни центар?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То сам хтео да Вас питам. Даље бих Вас само још нешто питао, да, нисам Вас добро разумео, колико сте Ви пре почетка рата дошли и били стационарани у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, отприлике, крајем августа месеца 1998. године.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, сада ми реците, да ли је Вама познато колико у самом граду, значи причам за град Суву Реку, колико има Срба процентуално у граду Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није ми било познато.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мало пре рекосте да мислите.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Процентуално оно ми није било познато, али претпостављам, значи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, претпостављате, то Вас питам, не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да је као и на свакој територији било више албанског становништва него српског.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па, да, али рекосте малопре супротно, или сам ја погрешно закључио, да има доста Срба, добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Доста више Срба од Албанаца, то су два одвојена.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сада мало око стања у Сувој Реци, Ви сте били у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Једно време.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: За то време док сте били у Сувој Реци, било где, да ли је било напада на Србе, атентата, убијања, убијања локалних и лојалних Албанаца, да ли Вам је познато нешто у вези тога?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: На самој територији Суве Реке.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Града, само на град мислим?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, али на општину која подразумева и околна места, чини ми се да је било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А за сам град Вас ја питам.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: На сам град, колико је мени познато, не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Да ли знате где је можда Тржни центар у Сувој Реци? Можда има више, мислим на аутобуску станицу, тај Тржни центар?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја претпостављам да је тај Тржни центар, поред.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте ишли тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте? А где сте уопште излазили у Сувој Реци када сте били ван хотела?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ван хотела?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте излазили ван хотела?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте ни излазили ван хотела?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, прво и прво.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зашто нисте излазили ван хотела?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, не видим разлог због чега би излазио. Значи, прво и прво ми смо тамо отишли на извршење задатка, а не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам, знам, али ја Вас питам, између два задатка када боравите у Сувој Реци, претпостављам да сте у неком?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Углавном смо боравили у хотелу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И нигде нисте излазили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У хотелу или «Дамперсу» или испред објекта.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато Вас питам, из тих затворених простора, да ли сте излазили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Једино смо се хранили, значи прекопута у фабрици «Балкан».

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, господине, све Вас ја то разумем, ја Вас питам сада у слободном времену, да ли сте ишли, слободно шетали или нисте ишли по граду Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте, а зашто нисте, да ли можете да ми објасните?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Нисам имао потребе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте имали потребе? Добро, хвала. А сматрате да је било безбедно да идете и да шетате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи, моји људи, значи који су нон – стоп или обилазили и ја када сам обилазио људе ван Суве Реке, углавном сам ишао, 99% сам ишао возилом.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Све Вас ја то разумем, Ви сматрате да је безбедно да идете кроз Суву Реку, јесте ишли аутомобилом колико сам схватио, оним главним путем, па скренете негде?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Блиндирано?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала. Сада ме интересује нешто друго потпуно. Ви сте командир чете, да ли је тако, били?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико је вод имао одељења?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Три одељења.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Три одељења? Ову администрацију чете, ко је водио?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Администрацију чете је водио четни евидентичар.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је био шеф администрације?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Команда чете је била значи четни евидентичар, командир чете, заменик командира чете и возач.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, реците ми, шта сте водили од тих четних евиденција? Интересује ме само, да се ограничимо, интересује ме само од 24., значи за време рата, шта сте водили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Углавном попис материјално-техничке опреме и наоружања, шта смо имали од опреме, он ме је обавештавао да ли је потребно да требајемо муницију, да требајемо можда оброке и тако даље.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Интересује ме, знате који део, у погледу активности, шта се водило на нивоу чете?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Од сталних евиденција ништа, осим можда неких спискова, дневница, се није водила.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Осим евентуално спискова дневница, односно о присутности људства на терену, значи да у сваком тренутку морамо да знамо на којој позицији имамо колико људи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а списак дневница се водио?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а реците ми, овај извештај који сте Ви слали команданту, да ли сте тај извештај сачињавали у више примерака, и ако јесте, у колико примерака?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Углавном се сачињавао извештај у два примерка, где је један примерак ишао команди одреда, а други остајао у команди чете.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, е сада бих Вас нешто питао, око ових у том извештају, малопре рекосте, ако сам Вас ја добро разумео, сте имали податак, да ли сте имали губитака или рањавања?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А нисте имали податке о томе, колико је елиминисано противника, било кроз рањавање или убијање?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, никада нисмо имали поуздане доказе, да тако кажем, леш, тело или нешто друго што смо наилазили у акцији, а да је страдао са наше стране.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато Вас не разумем, Ви сте, кажете, имали сте већ када сте дошли на пола пута неког од Рештана, имали сте дејство, неку ватру?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имали сте чак неке и окршаје?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је могуће да Ви, а колико дана је требало да траје акција та у коју сте кренули?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пар дана.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пар дана? Колико је трајала?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пар дана је трајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, четири, пет дана.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није, трајала је дуже него што је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет, шест, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Трајала је пет, шест, дуже, због чега је трајала дуже?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, због тога, због наиласка на те отпоре.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И кад год сте имали те отпоре, рачунам да је био оружани сукоб, ниједног нисте нашли припадника непријатељских снага да је убијен?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Моја јединица не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А зашто сте тако онда споро ишли?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам шта да Вам одговорим.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да ли могу ја, да ли је закључак да је неко од њих, од ових непријатељских снага, узме па их склања, па их зато нисте нашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, да ли је?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То сам и рекао, претпостављам да су значи имали смртне губитке на својим странама, али да су их одвлачили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Када добијате задатке, да ли можете да нам објасните, јер ми нисмо стручни за то, шта добијате, осим усменог дела који Вам је саопштен, шта добијате у писменом облику?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У писменом облику смо добијали кодирани разговорник, значи шифре за комуникацију преко радиовезе и добијали смо углавном карте са означеним тачкама и почетним позицијама наших снага и евентуалним подацима о противничким снагама.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Адвокат Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још доста питања, браниоци? Ја бих направила једну паузу.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Имам само два питања, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају и оптужени, да ли је тако?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од двадесетпет минута.

НАСТАВЉЕНО у 12,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо сви ту? Изволите.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: У 14,30 часова имам суђење у судници 1, ако не буде се завршило, ја ћу Вам се само јавити, мењаће ме Горан Фолић у наставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Сагласан је окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу морати у пола три да изађем, па уколико дотле не завршимо, колега Петронијевић ће ме мењати, и мене и колегу Лековића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока, молим Вас. Добро, можемо да наставимо?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао да су долазили до албанских села и да су она била пуста и да је видео да су цивили напуштали та села. Да ли су НАТО снаге бомбардовале села у то време?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Више пута се дешавало да у току акције коју изводимо да и НАТО снаге бомбардују та села.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да нам каже само сведок, да ли му је познато.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У овој конкретној ситуацији није било.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли су припадници ОВК имали униформе и да ли су били обучени у цивилу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Били су различито обучени, и у униформама и у цивилу са деловима униформе.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Хоће ли да нам каже још сведок, да ли је становништву из села било сигурније да остану у селу или да се спусте у градове?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било сигурније?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да, где је било сигурније.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Сигурније је било у граду.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте тих дана почетком рата изводили било какву акцију у садејству са локалном полицијом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте нам објаснили у току Вашег претходног сведочења, 25., 26., акција онолико колико се Ви сећате по томе. Моје питање прво гласи, да ли након Вашег размештања, дакле након тог 25. и након одласка на положај, Ви сте добили контакт са терористичким јединицама, је ли било који део Ваше јединице се враћао ка Сувој Реци, пролазио кроз Суву Реку, ишао према Призрену или било где ван положаја?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени познато, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, да ли сте Ви лично имали сазнања да је било који део Ваше јединице, бројно стање када кажем, имамо овде у исказима се помиње нешто, 30, 40 људи и тако даље, да ли је ишао, одлазио за Суву Реку или напуштао положај?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, колико је мени познато, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко могао евентуално да се јави рецимо командиру вода па да оде, рецимо, до хотела или да се пресвуче или било из којих разлога да дође до Суве Реке?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, не причамо о појединачним, ја говорим само формацијски, значи један вод, два вода и тако даље, бројчано четрдесет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сада конкретно питам, разумем, али да ли је могао неко да се јави командиру вода, не командиру чете?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мислим, безразложно по мени у току акције пресвлачење или било који други разлог, евентуално су могли да иду можда за допуну муниције, али то бих ја сигурно знао, мислим, такав је процес командовања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Још нешто. Формацијски када би, сада говорим једно хипотетичко питање које је везано за Вашу улогу командира чете, формацијски када би снаге јачине једног или два вода, се одвајале од чете, да ли би они могли самостално да иду или би постојала нека команда, односно одредили бисте некога ко би био руководилац?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Уколико би се јединица делила на два дела, обавезно бих ја био на челу једног дела, а на другом челу би требало да буде мој заменик.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, морао је неко од командног кадра да буде?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, говорили смо овде о евиденцијама. Да ли знате ко је био, да ли је, прво, вођена евиденција на нивоу 37. одреда иста онаква или слична или са неким другим подацима који су битни за функционисање читавог одреда, да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да је морала да буде вођена.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате, ко је био тај евидентичар?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Испред 37. одреда?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да је неко из логистике, али баш ко је имао директно задужење евидентичара, није ми познато.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја бих молио оне две фотографије, дакле ону велику фотографију на којој је приказан аутомобил и фотографију из болнице, да покажете сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографију број 6, да ли је тако? Реците, кога видите на овој слици односно фотографији?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, на овој слици видим команданта Митровића и за овог човека стварно би могао да кажем и да га познајем и да га не познајем. Мислим у оваквом стању у каквом јесте, лице и бркови ми нешто посебно не говоре ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питање, да ли, како сте описивали.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: А ово друго возило.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се, вратите, само ову фотографију, погледајте, кажете да ли познајете команданта Митровића?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Претпостављам да је он тај који седи у униформи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то његов изглед тих дана био, непосредно пре почетка рата или почетак рата и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да да, с тим што је ово борбени прслук војске, а не наш борбени прслук, једино та констатација.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, то је та униформа о којој сте говорили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чинови и остало. Погледајте ту другу фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако био подшишан у то време када сте га видели, када сте ишли по задатак, да ли је тако био подшишан?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Митровић, углавном.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је некада био краће ошишан?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја га не памтим са краћом косом.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је некада био изузетно кратко ошишан, како кажу, на «јединицу»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја кажем не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање да се надовежем, Ви кажете да је то војни прслук.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, то је прслук војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али командант нам је рекао да је имао неки зелени прслук, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Зелени прслук да, али ово је кроз зелени прслук, то је у то време носила војска, а ми смо имали зелени маскирни прслук.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погледајте ту другу фотографију.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, овде је службено возило којим се углавном командант кретао, то је «Нисан Патрол».

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Препознајете ли предео где је сликан?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када се кретао тим возилом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, не бих знао тачно да Вам кажем, чини ми се да је то возило добио и пре почетка бомбардовања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, поменуо је догађај у коме је погинуо његов помоћник, колико сам разумео, помоћник командира чете, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, заменик командира.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Заменик командира чете, добро. Он се звао, само још једном поновите, извињавам се.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Величковић Горан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Величковић Горан? Како је он изгледао, да ли можете да га опишете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао га је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А описали сте га, извињавам се. Када је он погинуо, да ли можете да се сетите, рекли сте после акције, да ли можете нешто ближе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не могу ништа ближе да Вам кажем, знам само да је акција била у току, да је било потребно довести истражног судију да би, ради увиђаја и да је он у «Лади Ниви» оклопној са возачем кога смо звали Бостанџија, отишао да у Сувој Реци сачекају истражног судију и након повратка, негде на рештанском путу, су налетели на противтенковску мину и сва тројица су у возилу погинули. Значи, али мислим да је то било у току ове акције.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми, да ли сте познавали некога из суда? Да ли је постојао суд у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да јесте постојао суд, значи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте познавали председника суда, рецимо?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте познавали лице које је, односно истражног судију који је погинуо том приликом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Толико судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, питања, да ли има још? Нема, оптужени? Изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан, господине Сикетићу.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Добар дан.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Оптужени Митровић. Ја бих овде где је господин бранилац стао, ја бих наставио ту. Величковић, изгледа да сте помешали две акције, тј. правите једну акцију, је погинуо почетком јуна, значи непосредно или крајем маја, исто у акцији која је била на том истом правцу. Да ли се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Могуће је, могуће, пошто смо, као што и сами знате, по два или три пута радили један исти правац, али знам тачно да је погинуо на рештанском путу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја ћу у детаље да Вас подсетим, Ви сте, Ваша чета, нишка и Грујић, он је био са Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, да га подсетим из једног разлога, што је рекао, а што је битно, а ја сам ишао из правца, овамо Дубраве, западно и онда смо се срели можда у Оптеруши.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Могуће, могуће пошто знам да је.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Груја био са Вама.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Заменик Грујић је био баш са мном.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А зашто је Величковић и судија, зашто су долазили на лице места?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се да је био вршен увиђај где је, где смо пронашли.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Где смо ликвидирали пет, шест, седам, осам терориста.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пошто смо пронашли, да, неколико тела од минобацачке ватре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком Ви догађају говорите, о ком догађају?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Говорим о, то је било крајем маја или почетком јуна, крајем маја мислим, јер сведок је рекао да смо се ми 25., 26. видели у Оптеруши. Не, он је помешао две акције, очигледно, а то ће документа да докажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Према томе, о томе говорим. Значи, било је убијених и погинулих терориста где су вршени увиђаји, што Вас је питао Вељко Ђурђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Намојте да закључујете, него питање поставите директно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер он тврди да није било, а ево конкретно, ја сам га подсетио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тврди да није било?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да није било погинулих терориста, да их није видео, а ево.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, ја сам тврдио да ја то лично нисам видео, а вероатно је било, јер сам сам извршио обезбеђење два увиђаја.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Разјаснили сте ситуацију, да се вратимо на акцију од 25. Опет морам да кренем неке детаље, да разјасним, да би дошли до саме акције. Да ли сте чули за Чанковића или Чанака из МУП-а Републике Србије, да ли сте чули непосредно пре рата и у току рата да је био на подручју Призрена и да је обилазио, а ја ћу рећи због чега, да ли сте чули за Чанковића или Чанака? Битно је, Ви сте баш инсистирали на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, реците, да ли сте чули?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам примедби на питање, ја само имам на начин постављања питања, ја немам ништа против да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам више пута на то указивала, не можете Ви да закључујете и кроз Ваше питање да постоји и одговор, молим Вас.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мени лично познато није.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево ја ћу рећи да је он начелник управе везе МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте чули да је он у то време био на подручју СУП-а, непосредно пре рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није чуо, није уопште чуо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро није чуо. Да ли зна да је покретни центар везе био лоциран у виноградима, који је покривао цело подручје Секретаријата Призрен, чак можда и преко Брезовице или до Драгаша и тако даље? То је документ и то може да се провери и зваћемо Чанковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли Ви знате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мени лично није било познато.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Даље, када сте Ви, рецимо, пред крај рата или били на Језерским планинама, Будаково-Папаз, а ја Вас позовем из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред крај рата, ког рата?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пред крај, па говорим о овом рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте пред крај рата, дајте за овај догађај, поставите неко питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, али везано је за везу, молим Вас, везано је за везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због веза?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Због везе. Ви сте на језерским планинама, од Призрена је то 20, 30, 40, 50 километара и ја Вас из Призрена позовем радиовезом, Ви дођете на састанак у овај мотел где смо били смештени. Како је тада функционисала веза када не можемо да се чујемо на три, четири, пет километара?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моменат, извините, молим Вас. Прво, ја Вас позовем из Призрена, мислим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја Вас позовем из Призрена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико од нас не зна ко је у Призрену а ко није Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То наводи као пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ми овде не знамо, нити сведок зна одакле га је звао.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сведок је говорио да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводи пример због веза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам и као пример, откуда сведок зна да га је окривљени звао из Призрена.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сведок је навео у његовом излагању да је долазио на састанке у хотел у Призрен, у хотел «Путник» у Призрену када их ја позовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде скратите, кажите питање, конкретно поставите ако позовете, шта?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како Вас позовем, мобилним или радиовезом или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, радиовезом.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Радиовезом, да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како онда може да функционише та радиовеза на тој даљини, а тврди се да пре тога не може да функционише даље од четири, пет километара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то даљина у питању?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је даљина од преко двадесет, тридесет, педесет километара.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја то нисам тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како функционише.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја сам тврдио да моја веза између мене и мојих командира водова је била на симплексу који је могао да делује, рецимо, од пет до десет, па чак и двадесет километара у идеалним условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви сте рекли.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Са командантом сам имао други систем веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објасните још једном.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Други систем веза који је вероватно функционисао по другом систему, јер ту везу није могао да слуша нико од мојих, испод мене, значи ту везу са командантом сам имао само ја. Значи то је било на другој станици, претпостављам да је у то време био други канал, претпостављам да је то могуће било значи само преко тих покретних репетитора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је домет?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам стварно, али зависи од снаге тих покретних репетитора као што сам Вам рекао, такве су техничке могућности, вероватно је то постојало и у оно време, да сада можете акцијом из Београда управљати на територији Косова.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево, ја ћу да разјасним. Чанковића, начелника управе позовите, он је тај центар везе поставио, који би покрио цело подручје СУП-а Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не зна, питајте сведока, поставите питање, он Вам је одговорио да он то не зна.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Дуплекс и семидуплекс веза, на семидуплекс то је ово што Ви говорите, локална, радиостаница преноси сигнал једна другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете питање да поставите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је до пет, шест километара. Да ли сам у праву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да одговорите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, да ли је тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако, ја сам Вам рекла, испричате све и онда питате, да ли сам у праву. Дате одговор који само треба да потврди.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када сте добили овај задатак пре него што смо кренули, рекли сте да сте дошли и примили задатак. Шта сте примили од докумената, које папире или да ја кажем, а Ви да потврдите?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Од докумената, отприлике колико се сећам, плава књижица у којој је писало значи позивни знаци са свим корисницима везе за ту акцију, име акције, кодирани разговорник и примио сам значи географске карте са нашим почетним позицијама, позиције које треба да постигнемо, можда евентуално што су биле тачке додира са суседним јединицама, распоред суседних јединица и могуће значи податке оне.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Задовољан сам. Да ли је у тој топографској карти био уцртан Ваш правац треће чете, прве чете, пете чете, уцртан као документ, а не само да се каже усмено, да ли је био уцртан стрелицама и написано, прва чета, друга чета, распоред чета у тој карти или за сваку?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не могу тачно да Вам кажем, знам да су постојале стрелице на тој карти коју смо добили, сада да ли су се оне односиле директно само на моју чету или на наше заједничке снаге, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште постоји негде, да ли ми то можемо да прибавимо и како да тражимо, од кога.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Постоји сигурно, ја се надам да ће генерал Делић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, немојте у исто време говорити када ја говорим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање како ми можемо да дођемо до тога?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја не, јер оне примерке које сам ја имао, то је уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је уништено?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је у тој акцији која је почела 25., била тим картама или том документацијом, обухваћена Сува Река, само место Суве Реке, град Сува Река, насељено место?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је познато, не, јер смо кренули од раскрснице са Рештаном, односно прекопута ове полицијске станице.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам овде, ево сада док сам се припремао, овако направио једну кроки скицу те карте, а он ће да каже, колико она одговара стварности по сећању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видимо шта је то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је та карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је правац кретања?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Правац кретања и правац акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, погледајте ову скицу и прокоментаришите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли та карта личи на тако нешто и колико посто личи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Из правца за правац нишан нисам сигуран, а овамо за мој правац јесте, с тим што ако је ово ознака ПР, шта је то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Приштина, пут за Приштину.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пут за Приштину, да, отприлике може да се каже.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Шта стрелице говоре?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Стрелице претпостављам да сте означили напредовање наших снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ове стрелице представљају.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Правац доласка и правац кретања у облику потковице да се дође до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевачке чете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Крушевачке, нишке, врањанске, врањанска је била са десне, а нишка је са Ваше леве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све рекао, добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И да се притисне Студенчани, у облику потковице, полазна тачка је пункт полиције код моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, немојте стално причати и објашњавати. Поставите питање. Рекао је, у реду, одговорио је на то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И даље напредујемо у ком правцу, Ви реците?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Напредовање даље према Самодражи, Пагаруши, Добродељану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли колико пута је то рекао?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекао је да је био, направио је грешку, да је ишао из Слапужана, помешао је ситуацију, зато говорим.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Самодраже, Слапужане, ја мислим да је то место поред места.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није то исто апсолутно, Слапужане је северно, које је припадало на подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слапужане је остало теби десно, горе према Дуљу, да ли сам у праву, оно село испод оних брда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, погледајте, погледајте мапу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он је спомињао да је ишао у Слапужане човек, хоћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, значи, следеће питање, говорили сте да сам ја долазио код Вас, обилазио, да ли смо ми у ОУП, ја се не сећам да сам некада био са Вама, значи то сам сигуран, али не тврдим ни да нисам, да ли смо, ако смо отишли у ОУП, тамо на неке задатке, састанке или када обиђем Вас да испоштујем старешине тог ОУП-а, да попијемо кафу и да се видимо? Ваш одговор конкретан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво Ваше питање је кроз одговор, сугестивно питате. Када год сте поставили питање, питање је било сугестивно. Шта хоћете да кажете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Из ког разлога смо ишли у ОУП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили, да ли сте Ви пратили колико пута је говорио о томе, да ли сте пратили? Немојте се враћати на исто, значи само оно што би Вама било значајно за Вашу одбрану, поставите у том смислу питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, да ли могу да поставим питање, мислим да знам у ком правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, договорите се.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево, Митровићу, постављам ја питање, искључите микрофон. Хвала. Малочас сте поменули да сте у пар наврата заједно са Митровићем били у ОУП Сува Река. Да ли је то био, Ваш одлазак заједно са њим, мада он каже да се не сећа, али није важно, да ли је то било по неком задатку, да пренесете неки задатак, да дате неко наређење, примите наређење или нека протоколарна у том тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него зашто сте отишли у ОУП Сува Река, ево конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам примедбу, и ово питање садржи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Садржи најмање четири врсте одговора, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Таман колико треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о томе зашто је дошао у ОУП Сува Река.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Таман да релативизујете одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте ишли да издате неко наређење? Да ли је то забрањено, сугестивно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, о томе је објаснио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте ишли да примите неко наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објаснио. Следеће питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када је акција, где је место командире чете?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Место командира чете углавном је у средишњем делу те замишљене линије.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако сам разумео, на терену и у линији фронта у борби, да тако кажем?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, са људима, у директном контакту.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Где је место команданта, моје место, да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Вероватно је требало да буде Ваше место, мислим, претпостављам, значи на средини целокупне линије 37. одреда, мало иза нас.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, мало иза Вас, колико би то било?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, да би могло, па откуд знам, то зависи од терена и од овог, значи да је на некој визуелној удаљености од јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је правило? То је и правило, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако имамо радиовезу ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите даље.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Који су Ваши камиони били, које марке?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Чини ми се «ТАМ-110» једноосовинци.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: «110»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да. То су они маџи.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико људи може да стане у једанн «ТАМ-110» који је оклопљен, односно у два «ТАМ-а 110»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, отприлике у «ТАМ-а» може да стане уколико нема веће техничке опреме, може да стане вод, чак и вод и по.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У «ТАМ 110»?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А Ви знате о ком возилу говоримо?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих се ја надовезала. Пошто Ви сте завршили Полицијску академију?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ме интересује теоретски, ако командант добије задатак, креће се у реализацију тог задатка, под којим условима, шта то треба да се догоди да, рецимо, командант оде на неку другу страну, значи да напусти, не буде ту где му је командно место и где треба да координира акцију, шта то треба да се догоди и да ли уопште може да се напусти?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, питање је у реду, али је одговор, вероватно ће изгледати смешан, ми то на академији нисмо учили. Значи Полицијска академија је обучавала кадар за значи полицију при јавном реду и миру, а не за борбена дејства.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте видели мој опис и изјаснили сте се, сведок «А» је овде говорио да је тог дана 26. око 10, 11, има тај исказ његов, видео човека крупног, ошишаног до главе, војни комбинезон, тегет, ландровер, да ли то могу да будем ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, судија, примедба, нико није рекао војни комбинезон.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесте, сведок «А» је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињао је.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли тај опис одговара мени, да ли могу тако да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао Вас је, описао Вас је како сте изгледали у то време, предочено му је да имамо исказе, да сте Ви били тамо, све је то предочено.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А сада ћу да ја предочим, двојицу старешина, па нека се он изјасни о њиховом опису. Да ли знате Станковић Миодрага, «Брус Ли», «Брус Ли», «Брус» га звали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ако се ради о припаднику 87. који је наследио после покојног Ранђеловића, знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Опишите њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је наследио, 24. априла је Ранђеловић погинуо.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, вероватно после погибије.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, он је био отпочетка тамо, он је био отпочетка на подручју, то има у документацији. Опишите њега, по Вашем сећању, колико можете.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, колико се сећам, био је спортски грађен, крупан овако и оно што је мени остало у сећању, имао је ваљда узак нос, једино то од.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А коса, шишање?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То не бих знао да Вам кажем, значи ни боју ни дужину косе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, пошто Ви те људе познајете, Ранђеловић, Величковић Горан, да ли су слични сви ти људи са Митровићем?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Величковић Горан није био сличан са господином Митровићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли је могао неко, разумете, да га замени, да мисли да је то Митровић, а уствари није био Митровић, то ме само интересује?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Једино ако је имао капу на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека забуна личности, ето у том смислу, по конституцији?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, по конституцији могу да кажем да су били сличне конституције, сличне грађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ранђеловић и Величковић?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте описали колико знам, доста високи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ранђеловића и Величковића сам описао као 186 висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то одговара висини, крупнији?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ако ја имам 190, значи нормално је да су бар за пола главе нижи од мене.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате Ђурђевић Милију, мислим да сте му старешина?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ђурђевић Милију, да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Шта је он био?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Он је једно време ме заменио као командир чете, а онда је вршио неку функцију саветодавну у трећој чети.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је он у то време био на подручју Суве Реке или уопште са јединицом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим, ако је и био, онда је био придодат 87. саставу, 37., колико се сећам, није био.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро. Да ли можете њега да опишете, колико можете?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, он је овако можда је мало крупнији за нијансу од Вас, седе косе, али по конституцији можда за нијансу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пунији?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Пунији, да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја нисам знао да сте Ви смештени у «Дампер», то први пут сада чујем, а претпостављам да може преко сто људи да стане и тврдим, једно два пута сам ушао да видим како су смештени, како одржавате објекат, да преко сто људи може да стане у «Балкан», то је моје убеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте, молим Вас, то је Ваш коментар, примедба у том делу, само мало.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А 1998., више сам мислио да је 87., али за пре рата, апсолутно није ми познато да сте Ви део чете држали тамо, можда јесте, али ме нисте обавестили. Па следеће питање би било, ако се нешто десило или ако Ви урадите са својом четом, а ја не чујем преко радиовезе или ме Ви не обавестите, да ли ја могу да знам нешто о том догађају, ево као што сада нисам знао да имате део снага у «Дамперу», да ли је то могуће, значи командир чете о свим догађањима је био дужан да ме извести. Ако ме не извести, апсолутно нисам у току ситуације.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У «Дамперу» су јединице биле и пре мог преузимања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чак сте Ви о томе говорили, управо тражим Ваш, то што Ви кажете да нисте знали, управо сте и Ви рекли да је у «Дамперу» и 37. одред и 87. био?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, рекли сте, и пре рата и за време рата, Ви, искључиво сте Ви то рекли. Ево га, била је стационирана полиција прекопута тамо мало даље, простор широко, «Дампер» се зове, фабрика која није радила. Ја Вас питам која полиција, а Ви кажете, и овај 87. одред и 37. одред.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То сам можда мислио на 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја шта сте Ви мислили, то Ви најбоље знате шта сте мислили, знам шта сте рекли.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, пре рата, значи, зато сам и питао њега, да пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, следеће питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам, ако се будем сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да поставим питање господину Митровићу, колико је он висок?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 174.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сто?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 174.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 174? Хвала Вам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А непосредно пре рата, пред ратну опасност оних пар дана и за време рата, рекли сте или да ли је било Ваших људи, понављам још једном, у Сувој Реци од када сам ја издао наредбу да се иселите?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, по мом сазнању није било.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То сте већ одговорили, ја сам намерно питао по други пут. Да ли је 87. пристизао и пре тога и где се размештао 87. крушевачка чета, заједно са Прокупљем и врањанска, а посебно ево крушевачка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела питање уопште. Поставите да ја разумем питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање је, да ли је 87. одред улазио у Суву Реку и на том простору да је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, како да не, и Ви сте рекли исто.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптужени Репановић. Да ли може мало да се отвори негде прозор, стварно је немогуће седети у оваквој судници.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан, господине Сикетићу.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Добар дан.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао бих пар питања за Вас. Да ли Ви знате ко је био командир крушевачке чете Б-формације, односно 87. одреда, у то време, почетком рата, име и презиме?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је познато, да, то је Гркајац Миливоје, мада нисам сигуран да је баш у том периоду, али углавном је он вршио дужност команданта треће чете 87. одреда.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли Вам је познато, где је његово командно место било у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Углавном је његово командно место било на Дуљу, оно колико је мени било познато.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли Вам је познато, где је било командно место команданта одреда 87.?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: То не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Тог 25. марта, када сте Ви са својом јединицом, четом, кренули из Мовљана и дошли до полицијске станице, да ли је било припадника полиције ту испред полицијске станице, мислим на локалну?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам да јесте.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је, пошто, Ви сте одатле кренули, да ли је тако, колико сам ја разумео, овај, у стрелце и кренули према Рештану, да ли је тако, тим путем?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли се прикључио неко од полицајаца Полицијске станице Сува Река Вама, Вашој јединици тог јутра?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја мислим да није, али не могу да тврдим са сигурношћу.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала. У истрази код истражног судије спомињао си да сте имали и борбено возило БОВ. Да ли је то тачно?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сте тог јутра кренули са БОВ-ом из Мовљана?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хоћете да опишете то возило мало.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Возило је борбено оклопно, возило зелене, тамнозелене боје са четири точка и чини ми се да је имао овај топ са две цеви од 20 мм.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тог дана камиона?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су камиони ишли тим путем?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Камиони су ишли иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Иза нас, да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хајмо када смо код камиона да поставим једно питање. Да ли је Ваша јединица, Ваша чета поседовала «Заставино» возило камион са цирадом?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: «Турбозету», да, плаве каросерије и чини ми се наранцасте или жуте цираде, али тих дана у акцији није коришћено, јер је то возило неоклопљено.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Следеће питање, да ли сте Ви као командир чете било када постројавали Вашу јединицу у двориште полицијске станице?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико се сећам, не, током целог бомбардовања, није било разлога и било би врло, врло неодговорно и са стране безбедности постројити јединицу у таквим условима.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала. Следеће питање, када говорите ово да сте свраћали у полицијској станици, код кога сте најчешће свраћали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Углавном сам свраћао код начелника ОУП-а Сува Река, Добривоје Витошевић чини ми се да се зове, а и код Вас.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Имам још једно питање, не знам да ли сам ја то добро чуо, Ви сте 26. имали три полицајца рањена, да ли је тако, повређени тамо у тим дејствима, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не памтим тачно датум, али знам да је било не првог дана акције, него другог, евентуално можда трећег, ако је акција.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, није битно. Колико сам разумео, дошло је неко оклопно возило да преузме те рањене полицајце. Мене интересује, које је то оклопно возило, о каквом се возилу ради?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: О «Лади Ниви», значи скраћеној, беле боје.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Из којег правца је дошла «Лада Нива», да ли можете да се сетите?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није ми познато.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања? Изволите, оптужени Нишавић.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само једно два питања. Када сте дошли, да помогнем, када сте дошли испред станице полиције, када сте се развили у стрелце, да ли сте вршили претрес кућа првих?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Првих кућа.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пошто сте рекли малопре да сте претресали терен када сте се развили, данас сте рекли.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је познато, требали смо да извршимо.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи првих кућа, Ви сте вршили претрес терена?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, то је било око шест људи, пет, шест, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Претпостављам.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Шта је било са људима, цивилима који су били у тим кућама?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Куће су биле напуштене.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Напуштене су биле куће ујутру у шест сати?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро. Изјава Шурете Берише, која је била на лицу места, је поклапа се до доласка људи које она описује и описује борбено возило које се налазило, зато желим да кажем, да јединица којом је командовао, значи вршила је претрес тог терена, у тим акцијама, 25. То је битно због следећег сведока, да би се знало, значи само сам хтео око тога да, значи ко је вршио 25. претрес тих терена. И још око хотела, да ли је била Нова година када сте Ви дошли, да ли је био командант базе црнац?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам да ли је био командант базе црнац, али са једним, чини ми се да се звао Руфуз смо значи контактирали око тешких патрола.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, да би потврдио да је, у бази да су били Американци и да је била то Нова година, као што сам рекао ја, значи да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, само сам хтео те две чињенице да повежем око значи претреса, да би се знало за 25. ко је вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте рекли, немојте се понављати. Да ли има још питања? Питања нема више?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само, молим Вас, сада када је сведок одговарао, па на једно питање каже, претпостављам да је неког било испред станице милиције од припадника ОУП-а Сува Река, да ли може да нам објасни, да ли се он сећа или се не сећа тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите некога од полицајаца?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Поштено да Вам кажем, ја се не сећам, али претпостављам, пошто је била полицијска станица, да је било локалних снага.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато Вас питам, шта значи претпоставка, сећате се или се не сећате? Значи, не сећате се, добро. Друга ствар, на питање господина Репановића, када су кренули од полицијске станице, он каже, мислим да се није придружила локална полиција. Мало пре сте нам рекли да никада нисте били заједно у акцији, у било каквој акцији са локалном полицијом, да ли стоји та ранија изјава?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А шта сте мислили под овим, мислим да се није придружила?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мислим да није, јер чак и тај одред односно вод из састава, то је код Суве Реке, никада није био у нашој акцији, са нама, него је ишао са четом из Призрена.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, сада ми реците, када сте кренули од те полицијске станице, хоћете мало да нам опишете тај покрет, како сте дошли до полицијске станице и шта сте урадили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико ми је познато, значи иза полицијске станице у Речану мислим да је основна школа или тако нешто. Ту смо искрцали своје снаге из превозних средстава, оставили возаче и одатле смо кренули по оделењима извлачење у правцу Рештана где смо извршили, пола јединице је било са једне стране рештанског пута, пола јединице са друге стране и кренули смо полако са претресом кућа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само једну ствар ми реците, нисам Вас чуо, са колико возила сте дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Са свим возилима које смо имали.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта то значи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Имали смо три оклопне «Ладе Ниве», колико се сећам, три камиона, БОВ-ом и не знам, можда је било и неко цивилно возило које смо тада у то време користили, путничка.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вас питам још једну ствар, да ли то значи да је цела чета била ту?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, чета је повремено, значи нисмо изводили целу чету, него је чета у групама извођена на борбену линију.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, али ово да Вас питам, када сте дошли, то што сте ми сада испричали.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Део јединице је смештен.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је то била цела чета у тим превозним средствима или није?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете повремено групе, које групе, како, како сте доводили групе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Одељење по одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су они смештени па их дозивате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, по броју возила и броју ових, значи нисмо могли целу чету одједном и друго правило је, да се не води одједном цела чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ништа, немам више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када кажете да сте били у основној школи Речане, када сте дошли до основне школе и објаснили сте све како је то ишло, да ли сте затекли полицију у основној школи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У основној школи је био део мојих снага који се ту крио, који је био измештен због бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Речане питам Вас, за основну школу Речане, не Рештане.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Речане, не Рештане, него Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је на том рештанском путу било полиције стациониране?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени познато, било је један део, чини ми се из састава 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рештанском путу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: На рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је била још једна школа, да ли је ту било полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Школа, колико ми се чини, није била баш на рештанском путу, него мало изнад рештанског пута, ту ја мислим да су били припадници 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то средњетехничка школа, да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Дом културе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У Рештану или Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само овде да се наставим. Око 6 сати сте Ви изјутра, ако сам добро схватио, дошли са комплетном четом на обод Суве Реке и потом постепено уводите чету на правац дејства, оделење по оделење, с леве стране, с десне стране и пешке идете према Рештану. Када сте дошли у Рештане?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Видите, нама је буквално полазна тачка била отпочетка тог рештанског пута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем то, сада, када сте дошли на овај први пункт, па са ове стране?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ако тражите тачно време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Отприлике?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не могу да Вам одговорим, знам само да је било јутро, у колико је била борбена готовост, стварно се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него у Рештане, па сте, кажете, наишли до пола Рештана је све било у реду, практично није било никаквог отпора, ништа, ништа и онда је ту кренуо неки отпор од пола па надаље?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, на пола.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас то питам, ово док није било отпора, да ли сте брзо напредовали и када сте отприлике дошли, ако знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Отприлике, да, брзо смо напредовали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви као командир чете водили, имали службену радну бележницу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада када сте ишли у претрес тих кућа, да ли је нешто пронађено, да ли Вам је неко нешто рекао, пронашли смо?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, колико се ја сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Судија, ја се извињавам, само једно питање. Сведок нам је рекао да су ишли у претрес тих кућа на почетку рештанског пута, да ли може да нам каже, због чега су ишли у претрес тих кућа, ако је тај део био сигуран по становништво ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, значи 25. када сте кренули, због чега идете у претрес тих кућа?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Класична претрага терена подразумева, значи обавезно, значи преглед свих објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то само иде по примљеном том задатку па то подразумева, разумете, ако сте добили задатак да идете да очистите терен, чишћење терена, разбијање терористичких снага, да ли због тог задатка такве врсте, морате да идете у претрес, да ли то подразумева уједно и то?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да, и нормално због евентуалног проналаска материјално-техничких средстава која користе те терористичке групе.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли то подразумева да су имали неко сазнање да се на том делу Суве Реке налазе терористи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико сам ја знао, односно колико се сећам, нисмо имали неких података који говоре о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ја добро разумем, пошто је то био тај неки троугао Сува Река-Ораховац-Призрен, пошто је то био Ваш задатак, да је то подразумевало све те територије проћи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Јесте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, због чега је сведок са својом четом кренуо одатле у чишћење терена, на основу чега?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: На основу плана, значи који смо добили, то нам је била полазна тачка борбене линије.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Па, од кога добија тај план да се од тих неких кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је, од кога добија, отишао је код команданта Митровића да прими планове, кодиране карте.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде имали сведока Мухарема Шаљу који нам говори о доласку полиције у кућу Шаипа Гашија, затим Незира Гашија и по томе како он каже, значи две врсте полиције долазе са различитим тракама, домаћа је доле, полиција.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, пигање.

НАТАША КАНДИЋ: Ево питање, како је он, значи према његовом сведочењу, та полиција не улази у све куће. Да ли може да нам каже, да ли улази редом у куће или у неке улазе, у неку не улазе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам, питање подразумева одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу поставити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли иду редом у претрес кућа, да ли иду редом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу поставити питање. Када сте кренули, значи, то је раскрсница да кажем, када крећете тим путем рештанским, да ли сте одмах кренули на почетку, па сте ишли редом, куће обишли све, претресали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Зависно од конфигурације терена и густине објеката, значи, ради се објекат по објекат, са тежиштем, значи да се држи права линија и да сви припадници те јединице буду у видокругу.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас ово је тако уопштен одговор, уопште се не односи ни на конкретан терен и на конкретну ситуацију, каква густина објеката, молим Вас, о чему говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела, не идете по дубини, је ли тако, да ли идете по дубини или идете само тим путем, како?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Идемо нормално и по дубини, значи вршимо претрес кућа и са леве и са десне стране.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли посматрано из правца, ајде узмимо из правца Приштине, да ли Ви скрећете са тог рештанског пута десно, значи у насеље?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ако су куће уз саму комуникацију, да.

НАТАША КАНДИЋ: Па, на пример, једно триста, четиристо метара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рецимо, хајде, колико пута смо постављали хипотетичка питања.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Триста, четиристо метара, ја мислим да не.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што нама сведок Мухарем Шаља, он описује кућу у коју полиција улази.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, стављам приговор на оваква питања, исто као господину Митровићу. Све исприча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико пута смо поставили хипотетичка питања.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Све исприча госпођа Кандић, па онда постави питање.

НАТАША КАНДИЋ: Сећате се ваљда шта је сведок Мухарем Шаља рекао, дословно ово што говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, наставите са питањима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли остајете при томе, при својој тврдњи да у кућама нема уопште људи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Остајем при тврдњи да нико у свим објектима које сам ја значи лично прегледао, није било цивила, нити ми је јављено да је у некој кући било присутних цивила.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли Ви, поменули сте да је било неке полиције, да ли можете да нам опишете то место на рештанском путу где се налази нека полиција, да ли је то нека школа, техничка што је поменула председница већа, да ли је то нека радионица, да ли можете нешто да нам наведете неко препознатљиво место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чисто нам помозите, јер Ви сте дуго били ту у Сувој Реци релативно.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, али онолико колико се ја сећам, не могу са стопостотном сигурношћу да тврдим да су били баш тог дана, али знам да су били смештени у једном школском објекту који се налазио са десне стране рештанског пута.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле посматрано?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Посматрано од полицијске станице даље према следећем месту.

НАТАША КАНДИЋ: Ком следећем месту?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Ја Вам кажем, значи од Рештана према Студенчану.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, то је рештански пут, посматрајмо тај рештански пут, о томе говоримо.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Где се шта налази на том рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево покажите, можете и на овој фотографији. Не види се ту ништа, ту се не види ништа, него, не види се, дајте ону другу, полицијска да, али, да ли можете да се оријентишете? Добро погледајте ову фотографију, видите где је СУП, означен, погледајте ове куће.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Немојте ми веровати, али чини ми се да је овде уз овај пут овамо који иде, ту је негде била или школа или неки већи објекат који се не види на овој фотографији.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, да ли је тог дана било затварања неких цивила у неком од објеката на рештанском путу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, да ли је било убијања у неком од објеката ту на рештанском путу где се врше претреси тог 25. преподне?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли нешто знате када кажете била је нека полиција у том неком школском објекту, да ли знате, која је то полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Па, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одред.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: 87. одред.

НАТАША КАНДИЋ: Не, није лоцирао да је он у објекту, него да је ту негде, а не да је у објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да је у објекту.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је у објекту, тако сам га разумела, тако сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. да је био одред.

НАТАША КАНДИЋ: Али ми смо имали сведоке овде који су из Суве Реке, такође били лоцирани тамо. Да ли је та полиција која је била значи у том школско-техничком центру била на путу тог јутра када Ви долазите или касније док сте на том терену?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени познато, није била.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тада са Вама ту у акцији Ненад Стојковић?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, лесковачка чета је на другој страни.

НАТАША КАНДИЋ: Мада сам то већ данас питала, да ли сте Ви касније чули, да ли је било неког састанка поводом те акције и претреса тог 25., да ли је било, не знам, анализе, подношења извештаја, шта се догодило током претреса или извештаја, да ли сте подносили неке извештај? Добили сте упутство од команданта, да ли му подносите извештај о томе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Рекао сам да сам поднео извештај у писменој форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је, о свим тим извештајима ја сам га питала.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте Ви кренули, тако како сте кренули, развијени у стрелце, да ли сте Ви ту, да кажем, усамљени, да ли је било још људи, да ли је још било полиције или сте искључиво Ви пролазили туда?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Колико је мени познато, у центру где сам се ја кретао, значи били су само припадници треће чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да је ово јединствена прилика где сви нешто исто мислимо, исто нам је засметало и одбрани и Тужилаштву и суду, па зато морам да питам – да ли можете да нам том црвеном хемијском, фломастером, заокружите куће које сте претресали, које су опасне, обзиром да су уз комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао опасне, није рекао опасне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром, није рекао да су опасне, ја нисам рекао да је он рекао, него су уз комуникацију, па је то опасно за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да покажете.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, не знам шта се односи, значи ја сам изјавио да смо претресали све куће уз комуникацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево заокружите те све куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако каже све, не мора све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, ево заокружите једну, не морате сваку појединачно, него заокружите које су то куће које сте.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи и уз леву и уз десну комуникацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заокружите, ја Вас молим да би то остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека кућа која је Вама овако нешто запала, која је била, рецимо, другачија од осталих кућа у том делу пута?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, било је већих, мањих кућа, боље опремљених, лошије опремљених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја молим да само заокружите.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, не знам шта, ако треба да заокружујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте напамет сигурно.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Заокружићу све, али ја Вам кажем, све објекте уз комуникацију, и лево и десно од комуникације смо прегледали и значи у њима нисмо нашли ниједног цивила, нити било који материјал важан за преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте нашли цивиле, шта бисте урадили?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да смо нашли цивиле, вероватно би га упутили или предали локалној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Па, ради даљег поступања са њима, да ли одвођења значи вамо у сабирни центар или већ друго шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је мало нејасно, ако нађете цивиле у шест сати ујутру у њиховим кућама, онда би их одвезли или пребацили у сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том смислу, шта бисте урадили, зашто бисте дирали сада цивиле, рецимо, зашто би се дирали, ако је мирно?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Знате шта, ми са цивилима нисмо имали ништа, значи циљ акције је био, значи, претрага терена и евентуално проналажење и разбијање терористичких група и материјално-техничка средства која они користе. Значи, цивиле смо требали, бар колико се ја сећам, да предамо локалној полицији а они даље, да ли да они са њима обављају разговор или да их упућују или ће да их враћају после у куће које ми претресамо, значи то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на кога се то односило, Срби, Албанци?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи на све цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све цивиле?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тог дана, 25. ујутру у 6 сати нисте пронашли цивиле, а сутрадан ујутру на истом месту су пронађени и побијени. Како сада то објашњавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он о томе ништа, немојте такво питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се Ви налазили, рекли сте у центру, сада не знам центар.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: На самој комуникацији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На комуникацији, да ли је то на челу колоне, на челу колоне, у средини колоне, на крају?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Нисмо имали колоне, имали смо линије, значи кретали смо се по групама и како смо завршавали кућу са једне, чекало се да се заврши кућа са друге стране и тако смо ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то је, колико сам схватио, у непосредној близини Вас?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да, у непосредној близини саме комуникације и мојих људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се чули пуцњи?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи, до пола рештанског пута када смо значи имали спорадичну пуцњаву, овде се можда не види једно брдо где су, по мом сећању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само питам за тај насељени део, за тај насељени део.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: За насељени део, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је мени остало, питао Вас је и суд и бранилац, ја Вас трећи пут питам, да ли Вам се неко придружио, Ви кажете, колико знам, не, сада нам објашњавате да сте врло били близу свих тих људи који су у томе учествовали. Па, како сада та несигурност да не знате да ли Вам се неко придружио, ако сте надгледали шта је ко радио? Ја питам да ли су им се придружили полицајци, а он је рекао, не знам да ли су, можда јесу, како је могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После је објаснио и рекао је да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је могуће да Вам се неко придружи ако нема наредбу, да ли Вама може неко да се придружи ако хоће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, немојте сви у глас да говорите, објаснили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће да Вам се неко придружи, ако он то жели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, мисли да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је објаснио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али да ли је могуће да му се неко придружи, а они су Посебна јединица полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали ситуацију да су Вам се они придружили некада?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како онда, како је могуће да Вам се неко придружи, да је могуће да се неко придружи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, објаснио је, не можемо сада га натерати да каже нешто што би Вама сада одговарало, не знам стварно како мислите да га натерате, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је питао и окривљени и питао Вас је и судија, кажете, врло брзо, па Вас ја поново питам, у колико је сати, колико је сати било, овде сте били у пет, шест ујутру, колико је било сати када сте дошли до средине Рештана?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Стварно не знам. Значи, отприлике уопште немам представу колико је времена могло да прође, али је било за видела, значи могло је да буде и два сата, а могло је да буде и после четири сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте Ви ту имали напад, одакле креће напад на Вашу ту јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, одатле крећу спорадичне пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, са средине?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи од средине, да, значи са десне стране винограда крећу спорадичне пуцњаве, претпостављам да су то радили снајпери.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је био договор да се цивили предају локалној полицији, да ли је неко обавестио локалну полицију да постоји могућност да буду цивили предати њима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, кога би Ви звали да сте наишли на неког цивила на том рештанском путу, кога ги Ви сада звали?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У случају да смо наишли на цивиле, одвојио бих део снага који би значи те цивиле спровели, предали локалној полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је упозната локална полиција шта треба да ради са тим цивилима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Мени стварно није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се ово често догађало да они врше претрес и одводе цивиле у сабирне центре?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У свим борбеним дејствима у којима је учествовала моја јединица није наилазила ни на какве групе цивила, тако да нисмо имали тих искустава, да предајемо цивиле.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле овај термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, мало тише, господине Ђурђићу.

НАТАША КАНДИЋ: Када, у вези са којим догађајима, у вези, када се јавља, на којим местима, од кога добија упутство у вези са могућим неким сабирним центрима?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Од команданта на инструктивном састанку.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте питали, шта је то, где се налази тај сабирни центар?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада, ја имам сазнање да је полиција тог јутра 25. из правца, посматрано из правца Приштине на рештанском путу десно, да је тражила кућу бившег официра ЈНА Мислина. Да ли нешто знате о томе?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема? Ви сте обишли овако све окривљене, прокоментарисали, изволите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знам, исправите ме, извињавам се, па морам сам да одем. Да ли сам Вас ја добро разумео, да сте од команданта добили задатак да од линије са које сте кренули, претресате куће и све цивиле које нађете да пошаљете не знам где?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Нисте ме добро разумели.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То ми објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада значи не све цивиле, које цивиле онда, на које онда цивиле мислите?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: У случају наилаaska на цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају наилаaska. Колико би кућа било да сте Ви претресали?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли могу да наставим? Ви идете и претресате, кажете да сте добили задатак да идете у претрес кућа. Шта је предмет тог претреса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је, одговорио је, него сада мени није јасно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, није ми јасно шта је одговорио, зато питам, да ли је требао све цивиле које нађе да или само, да не причам ја сада, да не одговарам на питање, да ли је било разлике међу цивилима или није било разлике у цивилима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају проналаска, да ли је тако? Изволите, одговорите на питање.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не знам шта Вам није јасно ту. Зна се шта је цивил, шта је терориста. Значи у случају било ког проналаска цивила, значи и из разлога њихове безбедности, из разлога можда пружања информација за које ми нисмо имали времена, требали смо те цивиле значи да предамо, односно да упутимо у локалну полицију, а циљ претраге је био проналазак терориста, зна се шта се подразумева под терористом, наоружано лице и остало материјално-техничка средства која евентуално користе ти терористи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли више пута, изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли можете да се сетите или да наведете један такав случај, господине Сикетићу, док сте били командир чете, да је био или да сте тако нешто радили, наведите случај, конкретан случај.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Шта, команданте?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је био такав случај да сте негде приводили цивиле, све цивиле или ако се наиђе на терористе и сумњива лица?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Не, колико је мени познато, не.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево у Вашој изјави коју сте Ви дали код истражног судије 22.11.2005. године, на страни 7, на питање адвоката Горана Петронијевића, кажите ми, да ли Вам је познато да ли је било какво наређење постојало у смислу поступања са цивилима, уколико наиђете на њих, сведок Сикетић Зоран – што се тиче, што се тога тиче, цивили су имали сва права и ту је командант био ригорозан, значи, не би смело да дође до никаквог инцидента ако се ради о цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је то, на којој страни?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На страни 7, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девет?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Код Вас је можда другачије – а са терористима у случају заробљавања, шта је се радило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, ја сам разумела да је то само везано, уколико би наишао на терористе.

НАТАША КАНДИЋ: Не, уколико би наишао на цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, цивили су имали сва права и ту је командант био ригорозан, значи не би смело да дође ни до каквог инцидента, ако се ради о цивилима.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли остајете при тој изјави коју сте дали код истражног судије 2005. године?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Каквој изјави?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекао је то и данас.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више?

Констатује се да оптужени Митровић Радослав предаје својеручну скицу.

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Значи, није река била полазна линија, него је полазна линија био, значи, раскрсница пута Рештане са магистралом Приштина-Призрен.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имаћемо документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар, немојте сада Ви. Дајте сада ту скицу, предајте. Господине Сикетићу, да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто што Вас нисмо питали, а Ви мислите да је то значајно?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Немам, осим, значи колико ја знам, један мој припадник ме није обавестио, нити о овом догађају, нити о другом масакру који се десио за време ангажовања моје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви долазите из Крушевца?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове превоза. Тражите трошкове?

СВЕДОК ЗОРАН СИКЕТИЋ: Да.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.300,00 динара на име путних трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете ићи. Хоћете позвати сведока Спасић Горана.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Спасићу, добар дан.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Горан Спасић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени од оца?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: 09.01.1969. године од оца Новице, Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Село Кошеви, општина Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: По занимању сам полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело.

Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Да ли ста разумели?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате текст заклетве па прочитајте, молим Вас.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали исказ код истражног судије 10.06.2005. године. Да ли остајете у свему код исказа?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се тачно датум када сам дао, да кажем исказ, али тачно да сам дао исказ и остајем при свему што сам у изјави, у исказу изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте чули уопште за масовно страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Чуо сам након, да кажем, НАТО агресије из средстава јавног информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да је дошло до неког, да кажем, страдања цивилног дела становништва на подручју Суве Реке и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, у периоду од бомбардовања, од почетка објављивања бомбардовања, где сте Ви били?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се тачно где смо све били, с обзиром да смо више пута мењали да кажем локације, али добрим делом смо се налазили, да кажем, стационирани смо били у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте били у Сувој Реци, када сте Ви први пут дошли у Суву Реку или када сте први пут дошли на територију Косова и Метохије?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се тачно датума, уопште значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998., 1999.?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998.?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се од 1998. године налазите?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, да кажем, свуда на целој територији Косова, с тим што смо смештени били у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци, где сте били смештени?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: У хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви били тада у то време?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: По функцији сам био командир вода, обављао сам функцију командира вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које чете?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Треће чете 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био непосредно надређени?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Командир чете је био значи Сикетић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када Ви боравите у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се тачно, не сећам се уопште детаља о датумима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сада већ ноторна чињеница, да је бомбардовање објављено 24. марта. Да ли можете нешто да повежете са тим датумом, од тог датума, где се налазите, да ли сте још увек стационарани у хотелу «Балкан» и када је објављено бомбардовање, опишите нам мало то.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, искрено говорећи, не могу да се сетим детаља. Знам да смо били, овај, када је проглашена непосредна ратна опасност, измештени из хотела Сува Река на дислокацији, да ли је то било Мовљане или «Дампер», нисам сигуран баш, јер више пута смо измештали локацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на различите локације, кажете, Мовљане, то је друго место?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Дампер», где је «Дампер»?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: «Дампер» је такође друго место, не могу да се сетим, нити да тврдим са сигурношћу, значи ни једно ни друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како «Дампер» друго место, где је то?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, исто у Сувој Реци, само је, мислим да је Мовљане, не мислим, него тврдим, да је Мовљане са леве стране Суве Реке, а «Дампер» је са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је «Дампер»?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: «Дампер» је фабрика «Балканова», део погона да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који део би ту био чете, вода, колико је ту било у «Дамперу»?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не знам, мислим да ли је цела чета, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама сте били уочи бомбардовања пре проглашења непосредне ратне опасности, какву униформу сте носили?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, нисам сигуран, у суштини користили смо плаве маскирне униформе, након тога смо прешли у зелене униформе, да кажем, полицијске које су важиле у то време. Сада, када је која униформа била, није ми то у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју сте Ви носили униформу када је објављено бомбардовање, зелену, плаву?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам сигуран, нити могу да тврдим са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се дешава, испричајте нам мало, шта се дешава у том периоду, изместили сте се, налазите се и у Мовљану и у фабрици «Дампер», шта се дешава, да ли се нешто дешава, да ли имате неки задатак?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, све задатке које смо добијали, у суштини смо добијали од командира чете, преко њега је ишло, да кажем, функционисање. Не сећам се тачно након колико дана након бомбардовања, да ли ујутру или другог дана, добили смо задатак да извршимо претрегу терена према Ораховцу, чини ми се, према Ораховцу, где смо са остатком, да кажем, јединица чете учествовали и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се одвијала та претрага терена?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, одвијала се у томе да смо се кретали речанским путем према, да кажем, с друге стране је био Ораховац, овај, тамо, вршећи преглед терена, у потрази за, да кажем, албанским сепаратистима, у то време терористима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, одакле Ви крећете, где сте Ви били стационирани па сте кренули у претрагу терена?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам сигуран, нити могу са сигурношћу да тврдим, али мислим да смо из Мовљана кренули, значи не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је комплетна чета кренула?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Комплетна чета, ни то не могу да тврдим, значи, не могу више да тврдим ни да ли је комплетна чета или смо део чете или неког вода имали већ на положајима, да кажем, на пар километара одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: На крају Рештана, Речана, нисам сигуран како се зове више место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли село Рештане мислите?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: На село Рештане, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то одвија, испричајте нам укратко, у које време сте кренули, када је то било, како се то одвија?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, то је било у јутарњим сатима, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Седам, осам сати, колико је било, овај, можда и пре, не сећам се, кренули смо тим путем, чини ми се да неки отпор није био, стигли смо до крајњих позиција, тамо према Самодражу, Оптеруши, нисам сигуран тачно већ докле. Да ли тог дана или наредног дана смо имали губитке на сопственој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте имали губитке?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ја мислим да се село звало Добродељани, нисам сигуран ни у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то када сте кренули тим путем, да ли сте улазили по неким кућама?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, било је, овај, да кажем, не директан улазак у куће, али у дворишта, да, у дворишта, у циљу претраге, да кажем, проналаска екстремиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто пронашли?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисмо ништа пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто било сумњиво?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Или бар у мом воду није било сумњиво, зато смо тако брзо и напредовали и стигли до, да кажем, других тачака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате прилике да видите да је неко други од полиције улазио по кућама, ако Ви кажете да је то било само по дворишту, да ли су улазили у куће?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не знам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би нашли у дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, откуд знам, оружје, медицински материјал, пропагандни материјал и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у кућама?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, вероватно и у кућама исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнање, да ли се улазило?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам сигуран у питању, у одговору, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте кренули тим путем, да ли сте ишли у колони, да ли сте ишли, како сте, опишите нам, какво је кретање било? Да ли су била возила са Вама, која возила, испричајте нам мало о томе.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, видите, доста је времена протекло, не могу ни ја да се сетим свих детаља, искрено говорећи. Било је, овај, мислим да возила није имало из супротног, да кажем, смера, уопште возила није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ваша возила, да ли сте са Вашим возилима кренули?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, ми смо сигурно дошли до позиције раскрснице, да кажем, овај, негде непосредно у близини полицијске станице у то време са својим возилима, камионима и тако нешто, а одатле смо наставили искључиво пешице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е како се то одвијало пешице, да ли идете у колони, да ли идете?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, углавном испред колоне, одвијало се у колонама, с тиме што је испред колоне ишло пар људи који су били, да кажем, извиђачи, да ли има отпора, нема отпора и тако даље, да не би упао вод у ситуацију да претрпимо губитке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир, да ли је био са Вама?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Који командир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сикетић?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Сикетић? Мислите заједно ја и он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте заједно били сви у исто време?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, било смо заједно у исто време, овај, на почетку акције. После се то мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, конкретно говоримо сада тим путем, да ли је и он био са Вама, са Вашом четом?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се тачно, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да сте имали ту губитке, где тачно?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, не, нисмо имали ту губитке, да кажем, значи тог дана нисмо имали, не тог дана, приликом проласка кроз Рештане нисмо имали губитке, већ касније смо наишли на отпор у села која су се налазила иза Речана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу одмах да Вас прекинем, зато што командир је рекао да сте ту имали губитке на средини рештанског пута. Да ли се Ви тога сећате?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, можда у некој другој ситуацији имали смо губитке у неком ранијем или каснијем периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком сада Ви датуму говорите? Да ли је то тада када сте први пут кренули?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, када смо први пут кренули, после НАТО, да кажем, бомбардовања. Тада ја мислим, не мислим, нисмо имали губитке у том делу. Губици у том делу су се десили или пре или после овај, али тог дана се губици на том делу пута нису десили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте се зауставили?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, нисам сигуран ни то, да ли смо се на крају села зауставили или доласком у друго село, не сећам се тачно, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, значи наставили смо тако кретање у формацији у којој смо били до крајњих тачака, то је Добродељане. Не сећам се тачно колико нам је требало, да ли смо истог дана стигли или другог дана, до Добродељана. У Добродељане смо наишли на јак отпор, ту је, да кажем, рањено три наша припадника и ја мислим да смо се после неколико дана задржали у Добродељанима, ако се тако зову, Добродељани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ту била завршена нека акција, шта се дешава?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ту је било, овај, ја мислим завршена акција. Не сећам се да ли смо наставили даље, али мислим да је ту била завршена акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били командир првог вода, да ли је тако?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, 87. одред где је био смештен?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Што се тиче и њих, вероватно су и они више пута дислоцирани, изместили се. У једном тренутку, не сећам се, опет кажем, датума, да ли је то било за време бомбардовања или после, али добрим делом су били смештени у школи и делимично и они су били смештени чини ми се у хотелу. Кажем, опет са сигурношћу не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у фабрици «Дампер»?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се, не могу да тврдим ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант одреда 37.?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: 37. је био господин Митровић Радован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, да ли знате где је било његово командно место и где се он налазио?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, за детаље, детаље око команданта одреда, ја нисам стварно знао. Везу са њиме је одржавао командир чете Сикетић и даље је преносио, да кажем, наређења, упутства и све што је имало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био заменик његов?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Чији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта Митровића?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се ни тога, да ли, чини ми се Грујић или тако нешто, нисам сигуран, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Величковић Горан?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Величковић Горан требао је да, не требао је, него највероватније је био заменик командира чете Сикетић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви виђали команданта Митровића у то време, у време од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, кажем, не могу да се вежем за овај датум, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут када сте га видели?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: За време рата или пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се, овај, не могу да кажем са сигурношћу када сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата, да ли је долазио у Суву Реку, да ли је долазио да Вас обилази?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, јесте, долазио је сигурно, ми смо, да кажем, познавали из ранијих, да кажем, сусрета у смислу, када је јединица позивана на разноразне активности и тако даље. Ту сам га први пут и упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неки позивни знак?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, сви, да кажем, сви су имали позивне знаке, сви, сви официри, односно командири водова, релативно и командири одељења су имали позивне знаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ваш био позивни знак?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Кажем, опет нисам сигуран, али мислим да је «Чегар 31».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао оптужени Митровић у то време, отпочетка рата, па када сте га први пут видели, како сте га видели, како је изгледао?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не знам, мислите физички?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи, ако је био, у каквој униформи, опишите га мало.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Увек, да кажем, када сам га виђао, увек, увек је, увек је био у униформи, никада није био без униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао чинове?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Чинове? Нисам сигуран, мислим да је униформу носио на нормалан начин, онако како је прописано правилима службе, с тим што је увек носио две мотороле на прслуку, на борбеном прслуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то униформа била коју је носио?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Униформа је била полицијска, не знам, да ли мислите на боју или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, како је изгледала?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Мислим да је била плава, нисам сигуран, да ли је плава или зелена, али мислим да је била плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је била?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Плаве боје, односно плаве маскирне боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били саслушани код истражног судије 29.11.2005. године, Ви сте рекли да сте 25. ујутру кренули према Рештану из Суве Реке.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, Сува Река се протеже целим, да кажем, цео град, на крају, да кажем, на крају града Суве Реке налази се полицијска станица у правцу од Суве Реке према, шта дође са друге стране, нисам сигуран који је град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте спомињали Мовљане, да ли сте одатле кренули?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Кажем, доста је протекло времена, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно, да ли сте кренули баш из Суве Реке или сте кренули из Мовљана?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се, искрено говорећи, не сећам се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир Сикетић је говорио када сте кренули из Мовљана да сте свратили до школе, основне школе на речанском путу и да сте одатле кренули?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Могуће, али се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви водили неку евиденцију, да ли сте писали неке извештаје о евентуално настрадалим људима, да ли сте радили такве неке евиденције?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Лично ја нисам, вероватно је можда водио командир Сикетић, ја лично нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте, такође код истражног судије 29.11.2005. године, па сте питали да ли можете да извадите неки папир да се подсетите и наводите, отприлике, три дана према евиденцији, рањена су тројица наших припадника. Какву сте то евиденцију имали, какав папир?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, у то време сам на основу, да кажем, неких не извештаја, већ сећања био урадио у рукопису, отприлике, датумски када се шта десило. Никаква друга евиденција није била, значи, чисто је у рукопису била, датумска евиденција да бих знао да лакше да саопштим где смо у ком моменту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали уопште упутство неко од објављивања бомбардовања или од проглашења непосредне ратне опасности, како треба поступати са цивилима?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисмо имали никакво упутство, нисмо имали никакво упутство писано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А усмено?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Усмено се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте прошли поред полицијске станице?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли где је полицијска станица у Сувој Реци?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, кажете малопре, акција је почела од тог обода Суве Реке, а ту је полицијска станица?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, да, али сада да ли смо прошли баш поред полицијске станице, то је значи у непосредној близини, е сада, да ли смо прошли са једне или друге стране, стварно се не сећам, одакле смо дошли значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било људи испред полицијске станице?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се ни тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од евентуално полицајаца из Суве Реке пошао са Вама?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам сигуран, али мислим да није, са мојим водом није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било могуће да пође неко са Вама?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, шта знам, релативно зависи од команде, ми смо радили по команди, оно што нам се нареди, тако је било. Значи, за тај дан мислим да нико није из Суве Реке пошао од полицајаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете за тај дан, а неки други дан?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Мени није у сећању да је некада неко пошао са нама из полицијске станице Сува Река.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је требало да радите са цивилима ако на њих наиђете?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, са цивилима као и у сваким другим ситуацијама, да извршимо претрес, преглед и да уколико немају ништа од, да кажем, оружја, од тога, оставимо их и идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте вршили претрес и преглед тог јутра?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, мислим да, с обзиром да се веома брзо одвијало, да малтене нисмо ни вршили претрес нити преглед, с обзиром да нигде нисмо наишли на отпор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, ако наиђете на отпор, онда то више нису цивили, ја Вас питам за цивиле, ако наиђете на цивиле, шта је било, какво је наређење писмено или усмено дато, шта да се ради са цивилима ако наиђете

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Приговарам, одговорио је сведок на ово питање, малопре је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизније је сада поставио питање тужилац.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па, то је исто питање шта се ради са цивилима, он је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Значи, у случају да нађемо, извршимо преглед, претрес, да ли код себе поседују нешто од оружја, материјала или било шта што указује на то да су, да кажем, екстремисти и уколико немају, остављамо их ту где су и идемо даље, настављамо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било тог јутра цивила?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Мени колико је познато, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има у тој улици, том Рештанском путу, обзиром да сте ту живели тада, да ли у тој улици, на том путу, уопште има цивила?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Овај, не знам како мислите да сам живео, ја нисам живео у Сувој Реци, био сам само смештен у Сувој Реци, а нисам живео никада. А што се тиче дела, Сува Река је насељена, имало

је свуда, овај, али баш тог дана, ја се уопште не сећам, нити могу да се сећам да ли је било људи, није било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећа се, то је одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећа се да ли је тог дана било људи на рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је рекао, не сећа се да ли је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате, да ли је неких других дана, пре тог дана и после тог дана било људи на рештанском путу у кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили других дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се видео дим из димњака кућа, обзиром да је март месец био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили тим рештанским путем следећег дана, наредног дана?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Пролазили смо, овај, да кажем, можда у неком каснијем периоду или раније и веома ретко смо сретали људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да људи живе у тим кућама или је то било напуштено? Ако је било напуштено, зашто сте онда имали потребе да извршите претрес терена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате или се не сећате, молим Вас?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, ако му Ви тако сугеришете, наравно да неће да се сећа. Мало пре је био Ваш командант па је рекао да је наредба била да се сви цивили на које наиђете одведу у.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочава, предочава.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није тачно. Бранилац није био командант, дакле није тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Командир.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је нешто друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш претпостављени мало пре је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је рекао да је била наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ако кажете командант, помислиће на Митровића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Митровић није сведок, Митровић је окривљени, мало пре сведок који је био је рекао да је било наређење да ако наиђете на цивиле, да их водите у сабирне центре. Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не знам о томе ништа, командир је имао друге, да кажем, линије примања наређења. Ми тај део никада нисмо

чули која је он наређења примао. Он је нама преносио оно што нам пренесе. Сада то се не сећам да је такву неку команду изнео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви издали неку команду Вашим претпостављеним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командир Другог вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он као претпостављени својим потчињенима шта да раде са цивилима, када их претресају, да ли смеју да им узимају новац, да им не узимају новац, да их воде, да их не воде?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, није имало потребе тако нешто да наређујем, то се подразумева да ми то не радимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, ја бих волео да је тако, сви би овде волели да је тако, да не би имали посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче, да ли је то неки коментар? Поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули од некога након ових догађаја, тог 25., 26., да се нешто десило у Сувој Реци, не из новина, не са медија, него од људи, од командира, од полицајаца, од Ваших претпостављених, од Ваших војника, полицајаца, да се нешто десило у Сувој Реци?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, никада нисам чуо ни од кога и за тај део који сам рекао из новина, са телевизије, не сећам се тачно и то након рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било пуцања тог јутра у Сувој Реци?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам сигуран, не могу да одговорим, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте сигурни, па ако нема људи, зашто би пуцали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, молим Вас.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се не сећа да ли је било пуцања, то је његов одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако никога нисте срели, зашто би онда неко пуцао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није рекао никога нисмо срели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он се сећа да никога нису срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, он је рекао да се не сећа да ли је било цивила, немојте сада тако постављати питања, молим Вас. Он је рекао да се не сећа уопште да ли је било цивила, не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је, кажете, седам, осам сати када сте кренули. Колико је било сати када сте завршили ту акцију тог дана?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Акција није завршена тог дана, односно не знам када је завршена, да ли је тог дана или сутрадан, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, када сте дошли тамо где сте кренули тог дана?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, обично пред мрак су се завршавале све акције. Е сада зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за тај дан, не питам Вас за обично, него Вас питам за тај дан?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се ни где сте дошли, ни када сте дошли?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, да ли је он за време тог, тих десетак дана када је почело бомбардовање, приметио неко масовније исељавање албанског становништва?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, нисам приметио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је приметио негде, када су стационирани на неком месту, цивили, трактори, да је неки сабирни центар за цивиле, да ли га је видео у околини Суве Реке?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, нисам, нисам видео, то би ми сигурно остало у сећању, али нисам видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео запаљене куће тих дана и тада и тог дана и касније?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Тог дана не сећам се да сам видео запаљене куће. Део који смо ми прошли нису куће упаљене и не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А провале неке, пљачке из продавница, из радњи, из радионица?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, овај, никада то нисам видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо да је било бомбардовање касарне у Призрену, на почетку бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: На почетку не, чуо сам касније, после неколико дана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта се десило тамо, да ли је неко погинуо?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се тачно, чуо сам само да је било бомбардовање, после.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је када је почео рат, када је почело бомбардовање, да ли је било неке промене у односу према војсци, да ли је војска, да ли су били претпочињени војним формацијама? Да ли му је то познато?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Није ми то познато, кажем опет, ја сам наређења искључиво добијао од командира Сикетића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био претпостављени Вашем командиру?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Командиру Сикетићу је био претпостављени Митровић Радован или Радослав.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био командант Посебних јединица полиције на нивоу Србије, МУП-а?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам сигуран да ли је био Обрад Стевановић или Сретен Лукић, нисам сигуран.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли он познаје некога из, да ли познајете некога из станице милиције Сува Река?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, познајем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кога, познајете Јовановића?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, овај, морао бих да видим лично, значи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Командира, помоћника командира, начелника ОУП-а?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Начелника познајем, познајем командира Радојка Репановића, помоћника бих морао да видим па да кажем да ли га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненада, да ли познајете?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не знам по имену, нисам сигуран, морао бих да га видим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте одлазили у ОУП Сува Река?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Тог дана или после?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Иначе, тих дана?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Иначе, одлазили смо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А због чега?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, на кафу, овако да се видимо, ништа посебно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било тамо неких затворених лица док сте Ви били, притворених?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Никада нисам видео да је неко био притворен за време тих, да кажем, посета.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли да се сетите, да ли је претрес кућа ту на рештанском путу трајао један дан или више?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се, али мислим да је то било, да ли је уопште било, то је било веома кратко, значи, пар, можда сат у врх главе да смо ми тај део прошли, село Рештане.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте били следећи дан?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не знам, кажем, не сећам се уопште да ли смо истог дана завршили акцију или наредног дана.

НАТАША КАНДИЋ: Па, како се не сећате, ако сада кажете да је трајало сат времена?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Видите, акција није трајала само у делу да се изврши претрага терена Рештане, него, значи, имао је неки крајњи циљ, крајњи циљ од неколико села, да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли сте још, осим рештанског пута, ишли још у неки део града?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Тог дана?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не, значи вод, Први вод није ишао, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте улазили у дворишта, а да ли сте улазили у куће?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ја лично нисам видео, а мислим да није било уласка у куће, бар ја нисам био обавештен.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви били у тим претресима у двориштима?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, овај, у дворишту нисам, ја сам, овај, значи био искључиво средином пута.

НАТАША КАНДИЋ: Ког пута?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Рештанског пута.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су припадници Вашег вода улазили лево, десно од рештанског пута?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ја, колико се сећам, није било таквих активности, већ се само покривало, значи, део овај до пута, веома близу пута и кажем, с обзиром да није било непријатељске ватре, веома брзо смо стигли до краја села.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су се кретала возила рештанским путем?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се, мислим да се нису кретала возила осим можда полицијских.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било цивила путем?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ја мислим да сам одговорио на то питање. Тог дана нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео цивиле уопште.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате, на том путу рештанском, колико је вас било?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Значи, да кажем, група од отприлике једног вода, од једног вода, сада зависи да ли су, вод броји 25 људи, зависи да ли су сви били дошли или су због одређених приватних обавеза био непотпун вод.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ту приметили на том путу неке објекте, да ли је била нека школа, да ли је било нешто од јавних објеката?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неких, да ли сте видели, да ли је било неких објеката у којима је било затворених људи?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Значи, понављам, ја уопште нисам видео објекат са затвореним људима, да ли су цивили, да ли су, овај.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Припадници ОВК, нити било шта, значи, тако нешто нисам видео за време читавог рата, не само тог дана.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте видели за време рата уопште?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Затворене људе, цивиле, значи, припаднике ОВК, шта знам, неке треће групације, значи нисам видео тако нешто уопште за време целог рата.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели убијеног човека за време рата?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Јесам, али на нашој страни.

НАТАША КАНДИЋ: А на оној другој?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: На другој страни нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Касније, да ли сте можда сазнали?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ни касније нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био заменик Вашег командира?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Мислим да сам одговорио на то питање, Величковић Горан.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са њим? Да ли је он био тада ту?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Када?

НАТАША КАНДИЋ: Па тог дана када сте вршили претрес?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам наведете неког свог из вода ко је био, кога се сећате да је био ту, кажете, 20, 25?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Двадесетпет броји, али можда од 15 до 20 људи можда је било.

НАТАША КАНДИЋ: Наведите нам некога ко је био.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се, овај, једино могу да прибавим списак ко је у то време био у јединици.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био Ваш заменик?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Немам заменика по формацији.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви имате неког помоћника?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Немам ни помоћника по формацији.

НАТАША КАНДИЋ: И не сећате се ниједног полицајца из вода?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не могу са сигурношћу да тврдим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали обавезу да поднесете извештај о току тих претреса, како је прошао тај претрес?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, нисмо имали обавезу писања писменог извештаја, колико је мени при сећању, већ смо то усмено командиру Сикетићу то преносили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте му пренели?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, вероватно јесам, не сећам се више.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете нешто да нам кажете, чега се стварно сећате, онако јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да питате, морате конкретно да поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Браниоци нема? Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се. Рекли сте малочас какав је поступак био претреса уколико би наишли, овом приликом кажете не сећате се да је било цивила. Претрес, тражите оружје, нема оружја, остављате их и идете даље. Шта сте радили у ситуацијама када наиђете на лице у цивилу које има оружје или нешто што указује на везу са терористима?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, у тим ситуацијама вероватно смо предавали, да кажем, ми нисмо наишли на такву ситуацију, пре свега или бар мени није познато везано за вод који сам ја водио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, овом ситуацијом у реду, то сам схватио, него уопште?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, уопште би правило било да се преда људима по месту, надлежном по месту, да кажем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, локалној полицији?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Локалној.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Ви сте овде помињали, све време говорите, претрес Рештана. Сада Вас ја питам, Ви говорите ово што сте сада говорили, Ви говорите о претресу села Рештане, да ли сам ја добро разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тим путем рештанским.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Тим путем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Рештане је друго нешто.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Значи искључиво пут који је пролазио кроз Рештане, тамо не знам како се већ зову ова даља села.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли само једну фотографију, судија да му покажете, ову из болнице фотографију Митровића. Познајете ли кога?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Човека који седи, познајем га, то је командант одреда Митровић, а човек који лежи не могу да извршим препознавање, није ми познато.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Митровић тих дана када сте га виђали пред рат и првих дана иза те акције, како је изгледао, како је сада ту приказан на слици?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам других питања.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Јесте, баш управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ограничавам се само на овај почетак рата и ово што смо причали, значи само око тога Вас питам. Вама је претпостављени био господин Сикетић. Како Вам је он издао наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Или радиостаницом или усмено, обзиром да смо се кретали.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не сећате се тога?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Како?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не сећате се да ли Вам је усмено или радиостаницом?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: А тог дана, не, не сећам се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не сећате се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или радиостаницом или?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Усменим путем, значи, мислим конкретно ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за ту акцију, конкретно за ту акцију, када сте кренули, како сте добили задатак, како Вам је речено где идете, зашто идете, шта треба да радите, како Вам је пренео задатак?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ја мислим да је то, овај, личним контактом свих командира водова, водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта значи то личним контактом, можете ли нам објаснити?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, да смо сви командири водова били присутни који су учествовали из треће чете код њега и пре почетка акције нам је саопштио шта треба и којим правцем да се крећемо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Да ли су били присутни сви командири чета, сви командири водова?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Сада не сећам се стварно тога ко је био све присутан.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а да ли се сећате, да ли је помињао сем вас који сте ту, своја војска, да ли је помињао неку другу формацију војну, не, извињавам се, не војну него било коју другу формацију?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Сикетић?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се, није помињао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Сада ми реците, ту где сте били, како сте дошли до места где сте кренули у задатак?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Мислите превозним средствима или?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, не знам ја како, зато Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви дошли?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како сте Ви дошли?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Ја мислим да смо превозним средствима – камионима, неким службеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко оклопно возило?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се стварно шта је било од возила.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Сада бих Вас питао, малопре описивали сте процедуре то када радите. Да ли је то уобичајена и стална процедура када вршите претрес терена, ово што сте нам малопре објаснили?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, јесте, уобичајено је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И значи у тој процедури уобичајеној објаснили сте шта би се радило када би било цивила.

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било командно место Сикетићево?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Кажем, то је тешко одредити командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, он је увек био са јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада када сте кренули, одакле је он кренуо?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Он је значи са исте позиције смо сви кренули, он је или долазио до мене, значи или до неког другог командира вода, углавном је био у покрету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је спавао, да ли знате, где је био лоциран?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, мислим, био је лоциран у Сувој Реци, у хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да ли смо били у Мовљану, кажем не сећам се опет, да ли у Мовљану или брдо изнад Суве Реке где је био погон «Балкана», «Дампер» се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада када сте се изместили, то Вас питам?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Да ли има питања оптужени? Изволите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Како сте били наоружани тих дана и почетком те акције?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, класично оно полицијско наоружање, ништа друго осим значи класично пиштољ, пушка, ништа друго.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте од оружја имали нешто, неки јачи калибар, осим пушака и пиштоља?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се тачно.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Које сте аутомобиле користили?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Путничка возила?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, и путничке и транспортне?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, не сећам се тачно, значи, било је ту од теретних «110», «ТАМ-110» преко пинцгауера, «Лада Нива».

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте имали блиндиране аутомобиле?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Јесмо, имали смо.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А да ли сте неблиндиране аутомобиле ојачавали и чиме сте их ојачавали? Да ли сте стављали неку гуму, у случају удара тромблona или тако нешто?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, ја, значи мој вод је искључиво пешадијским, нисам имао додира са оклопним возилима.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А да ли је било безбедно кретати се Сувом Реком тих дана почетком рата и непосредно пре почетка акције?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, сада је то релативна ствар.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте били смештени у овом хотелу «Балкан», да ли је тако?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Добрим делом.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добрим делом?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте излазили у град, да ли сте носили панцире док сте шетали?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам излазио у град.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А зашто нисте излазили у град?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат.

Оптужени Папић Рамиз сагласан је да га у наставку главног претреса брани адвокат Горан Петронијевић.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија, питање је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Зашто нисте излазили у град, зашто Вам је кретање било ограничено?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, из више разлога. Можда је један од тих разлога небезбедност у граду, други разлог можда зато што је било неопходно присуство командира вода, увек уз људе, због различитих дешавања.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Е који су то догађаји, који су се то догађаји одигравали, па су захтевали примену таквих мера, ограничавање кретања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте имали прецизне инструкције како да се понашате у свом слободном времену и објекту и где да се крећете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали такву инструкцију?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Имали смо такве инструкције да, како да се понашамо, крећемо и тако даље.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је било обавезно ношење панцира?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Није било обавезно ношење панцира.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Није било обавезно?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Бар ја тако мислим да није било обавезно.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. А против кога су то снаге полиције усмеравале своја дејства тих дана?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Којих дана?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па, тих првих дана рата?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Против наоружаних екстремиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, против?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Против наоружаних екстремиста, терориста.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Да ли су се они налазили у непосредној Вашој близини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи непосредној близини, где да су се налазили?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У непосредној близини, мислим на километар, два и тако даље од Ваших снага?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Па, није ми познато баш тачно где су се налазили, овај.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас, Ви сте били официр полиције и неке ствари морају Вама да буду познате. Неке податке сте усмено добијали. Кажите нам о томе, какав је био њихов распоред, да ли су они деловали у униформи, у цивилу, да ли су вас пратили и да ли су борбено деловали по вама?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Значи, да ли су нас пратили, овај, не знам, а да ли су деловали, дешавало се, не директно по телу, али да нападају патроле, шта знам даље.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ја бих само два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Колега је питао шта су дужили од наоружања. Рекао је пиштољ и аутоматску пушку. Нека нам каже сведок, да ли су дужили ручне бомбе?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Нисам сигуран да је тих дана било задужење ручним бомбама.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: А да ли сте пре тога или после тога дужили ручне бомбе?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Не сећам се.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Рекли сте да сте ишли у претрес терена на том потезу. Да ли се тај претрес односио на све објекте или само на куће?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да ли мислите на дворишта? Па, није се односио ни на шта посебно, значи, изузетно да се тим путем обезбеди несметано, да кажем, кретање.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Да ли има питање неко од оптужених да постави? Нема питања. Да ли имате Ви још нешто да изјавите?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Крушевца. Да ли тражите трошкове превоза?

СВЕДОК ГОРАН СПАСИЋ: Да.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 1.300,00 динара на име путних трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи. Хоћете позвати Петковић Трифуна.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ТРИФУНА ПЕТКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, добар дан.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Трифун Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: У селу Дворану, општина Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Дипломирани економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Пребивалиште Призрен, боравиште Смедерево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате текст заклетве испред себе, па молим Вас прочитајте наглас.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете код исказа који сте дали код истражног судије 27.12.2005. године?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у време почетка бомбардовања, на којим положајима били?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Био сам директор фабрике «Балканбелт» Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте отпочетка бомбардовања били у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дана 23. марта је била проглашена непосредна ратна опасност.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као директор добили неке инструкције, типа кретања или било какве неке инструкције поводом проглашења ратног стања?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, 23. марта сам обавештен да је проглашена непосредна ратна опасност, а 24. сам чуо да је проглашено ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све Вас је задесило у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: 23. у Сувој Реци, а 24. сам био у Призрену, пошто сам живео у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте путовали Призрен-Сува Река?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте 24. долазили у Суву Реку?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да и 24. мислим да сам био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, у то време, значи баш 24. марта, да ли сте имали прилике да видите да ли је било полиције, да ли сте видели неке формације друге, војску или било кога, униформисане људе, наравно?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Полиције у Сувој Реци је било од средине 1998. године, можда мало више од августа 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била смештена, која је то полиција, када кажете од августа 1998. године, која је то полиција, на коју мислите?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Овај, 1998. године у Сувој Реци, у самој Сувој Реци и околини, дешавале су се многе терористичке акције где је било угрожено становништво и рад фабрике, па су надлежни органи ангажовали додатне снаге ради заштите становништва, односно територије, тако да, овај, прве терористичке акције биле су у јуну месецу, када је киднаповано неколико људи, а међу њима и два наша радника, који су били на службеном путу и од тада па надаље почињу интервенције, односно активности државних органа ради заштите становништва, територије, рада, институција, фабрика и тако даље. Значи и радници у мојој фабрици, односно долазак радника на посао је постао угрожен и неизванстан и онда смо се ми обраћали државним органима ради заштите, па смо добијали и пратњу и тако даље, пратњу аутобуса, јер доста је радника било који су живели ван Суве Реке, односно у околини Суве Реке и у Призрену. Такође, било је киднаповање у истом месецу и других људи, тако да је било стварно становништво ангажовано и држава је донела такву одлуку, односно надлежни органи да појачају своје снаге, како би заштитили становништво. У то време нама је, од нас је затражено да пружимо смештај и исхрану одређеном броју полицијских органа, пошто смо поседовали хотел и ресторан, значи фабрички хотел и ресторан, тако да смо пружили ту врсту услуге, нормално, направили уговоре, тако да ово што сте ме на почетку питали које су снаге биле присутне, значи биле су присутне регуларне снаге које су послали државни органи, а понављам и на наш захтев, значи тражили смо да се заштити становништво, нормалан рад фабрике и нормалан живот. После тога дешавале су се и друге ствари, значи било је убистава, било је по селима, сада више се детаља не сећам, међутим, држава је морала да реагује и реаговала је, сада политички да не држим говоре, то све знате. Једино је тако могао да се обезбеди нормалан живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је марта месеца 1999. године фабрика радила?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Значи до 23. марта фабрика је радила нормално, кажем, у отежаним условима, а од јуна месеца, значи било је села где је становништво, односно у коме су живели наши радници побегло, напустило, па нису могли да долазе на своја радна места, међутим, фабрика је ипак радила, јер смо ми били фабрика од посебног значаја за одбрану земље, производили смо производе који су били од интереса за земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било полиције у фабрикама?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Полиција је била, кажем, само у ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у ресторану?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, само у ресторану или у хотелу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која полиција је била у хотелу?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: У хотелу је углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим униформама сте их виђали?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Искључиво у униформама регуларних полицијских снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то униформе?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: У униформама МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве, које боје?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, у плавим бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У плавим бојама?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још негде била смештена полиција?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Метохија Вино», да ли знате где је?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било полиције?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не знам, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Нисам сигуран, али мислим да тамо нису били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили, пошто је бомбардовање у вечерњим сатима објављено, да ли сте 25., дакле сутрадан, да ли сте долазили у Суву Реку?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Значи први пут после бомбардовања дошао сам са својим сарадницима 31. марта, тачно се сећам, мислим да

је била среда. Значи, после бомбардовања настало је то што је настало, практично хаос, нисмо могли, нисмо знали шта да радимо. Пошто сам ја живео у Призрену са неколико мојих сарадника, када смо оценили да можемо доћи на посао, да се распитамо шта да радимо, појавили смо се и кажем, тек 31. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта затичете у Сувој Реци, мислим да ли сте видели запаљене куће, да ли сте приметили нешто необично уопште да се догодило за то време док нисте били у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Овако, акција полицијских органа, односно оно што сам рекао на почетку акције терориста биле су још од 1998. године, значи после тих киднаповања, убистава и тако даље, било је разних активности државних органа, било је у самој Сувој Реци до тада, било је безбедно, у самој Сувој Реци. Међутим, у околини Суве Реке значи можда на километар од Суве Реке и мање, наши државни органи нису контролисали територију. Значи, неколико месеци територију су контролисале терористичке снаге које су биле тако организоване, да није било приступа нашим органима. Доказ за то је на путу према Ораховцу, значи од Призрена до Ораховца имали су своје пунктове који су могли да се виде чак и голим оком са неке зграде и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули тада када сте дошли, да ли сте чули уопште нешто да је страдала породица Бериша, једно масовно страдање породице Бериша да је било у том временском периоду док сте Ви били у Призрену?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не. Не, нико тада, нити од мојих сарадника или од полицијских органа није помињао да је било неких страдања цивила или овако као што Ви питате, први пут смо о томе чули тамо 2000., 2001. године из средстава информисања. Значи, нико доле није помињао да је било таквог масовног страдања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нека задужења у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, кажем, први пут када сам се појавио у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим конкретно, да ли сте имали нешто са цивилном заштитом?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Први пут када сам се појавио у Сувој Реци, кажем, 31.марта, са својим сарадницима, обишли смо јединицу цивилне заштите коју су сачињавали председник општине и председник Извршног већа и још неки људи, договорили се после неколико дана да директор «Балкана» буде задужен за снабдевање становништва животним намирницама. Кажем, пре тога смо добили од надлежних

војних органа неко решење, одлуку да смо од посебног значаја, да фабрика треба да ради, да производи робу од посебног значаја за одбрану војске, да, за одбрану, међутим, није било услова за то. Зато смо добили задужења да снабдевамо становништво, пошто смо ми поседовали велепродају, значи, неколико продавница, међу њима је била и продавница прехранбеним производима. Значи, то смо формирали пре неколико година и она је нормално функционисала цело време рата и снабдевала сво становништво, значи без обзира на националну припадност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте били при цивилној заштити, да ли је тако?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је у то време било скупљање неких лешева у Сувој Реци, да је то радила цивилна заштита?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, на тим састанцима цивилне заштите, углавном било је дискусије значи о томе шта ко треба да ради. Значи, помињало се, сећам се да су неки људи били задужени да скупљају лешеве животиња, а неко је помињао да на одређеним местима било је и неких лешева и тачно се сећам да су помињали да је сахрањено тамо и тамо једна, две особе и тако даље, али детаља се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у самом граду Сува Река да је било лешева?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Ја ниједан леш у Сувој Реци нисам видео, осим у Дому здравља када су убијени, када је убијено четири припадника, да ли цивилне заштите или не знам. Међу њима је један лекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Он је пре тога био председник општине, у то време стварно коју функцију, мислите у цивилству шта је радио или у, војсци и цивилној заштити, не знам на којој функцији, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли знате ко је Абдулах Ељшани?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Абдулах Ељшани, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ко је био директор «Метохија Вина»?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Директор «Метохије Вина» био је Милован Станојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био укључен у Цивилну заштиту?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да он значи он, као директор «Балкана» ја, директор «Метохија Вина» и ја као директор «Балкана» били смо задужени за снабдевање становништва од стране тог органа Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Њега лично не познајем, али чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, ко је он био?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Чуо сам да је оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га лично упознали?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је у то време био?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не, чуо сам касније, мислим од када је почела истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановића?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, Репановића познајем, он је био командир полиције у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Мислим да је он био његов помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађан, да ли знате ко је?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не, њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Нишавић Милорад звани Мишко?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да и њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Нишавић Милорад у то време?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Он је био радник органа Државне безбедности, да ли је био шеф или руководилац, не знам. Радио је и пре рата, значи, по томе знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Мирослав, Зоран, Папић Рамиз?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Петковић Мирослав знам да је радио у Заводу за здравствено и социјално осигурање, а Рамиза Папића не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате хотел «Бос» где је био?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао тај хотел?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, причало се да је власник Нишовић Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милован?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Милорад, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је постојала нека Мисија у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, верификатори тамо негде у фебруару или када су се појавили, не знам, непосредно пре рата, били су и у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били лоцирани, где су били они смештени?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Ја стварно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Долазили су понекада чак и код мене, али где су били смештени, то ме није интересовало, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђорђевић Новица?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Ђорђевић Новица? Мислим да је био радник «Балкана». Са тим именом има и других, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ваш био помоћник?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Значи, ја сам имао два заменика, директора, Стојановић Милорада и Филиповић Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Ранђеловић Зоран?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Ранђеловић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Такво презиме није постојало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми реците, молим Вас, где сте рођени, још једном?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Дворане, Дворане код Суве Реке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од Суве Реке?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Ваздушно осам километара, путем дванаест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте ишли у основну школу?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Мушотиште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А средњу?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Средњу?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: У Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли неке везе са људима из Суве Реке, са мештанима?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате неке пријатеље међу Албанцима?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли неке пријатеље међу породицом Бериша?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Мислим, познавао сам их, али пријатеље, шта то значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко од пријатеља Албанаца или неко од познаника из породице Бериша рекао да се нешто десило 26. и 25. марта?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не, нико, пошто нисам био у Сувој Реци, ја сам се појавио тек 31., није могао да ми каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, може да Вам каже и 31. или 01. априла.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Стварно нисам срео никога од породице Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте, из Призрена сте долазили претпостављам колима?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте бензин куповали?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: На пумпама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали ко је радио на пумпи у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, пре рата мислим да је радио Решад Бериша, да нисам погрешно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, Бериша није Решад, али Јашар се зове.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Јашар, извињавам се, Јашар. Јашара сам одлично познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте затекли Јашара 31. када сте дошли?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули шта је било са Јашаром?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, чуо сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, ја мислим да сам чуо и за време рата да је убијен или слично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко га је убио?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: То стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, убијен је неко кога сте добро познавали, кажете, а не интересује Вас ко га је убио, како је настрадао?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, мислим нисам имао прилике да сазнам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете Репановића, познајете командира станице, да ли сте га питали шта је било са Јашаром?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, не сећам се стварно да ли смо о томе причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Вам било важно?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, ратно је време било, овај, шта је било важно, све је било важно, и то, међутим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Жао ми је мислим што је убијен, али, не сећам се да ли смо о њему разговарали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, да ли је када је дошао 31., тих дана, да ли је видео неко исељавање масовније албанског становништва из Суве Реке и околине?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, ја мислим да је исељавање почело одмах после бомбардовања. Међутим, било је кретање становништва у оба правца, значи, неко је одлазио према Призрену, неки су се враћали, тако да је стварно било хаотично стање које је мени тада било необјашњиво.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна да је пре проглашења, каже 23. је проглашена непосредна ратна опасност, да ли зна да се десило неко убиство у граду, у Сувој Реци, дан, два, пре проглашења те непосредне ратне опасности?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Знам да је два дана пре бомбардовања, да је убијен наш радник у продавници «Балкан Белта» у Сувој Реци, на радном месту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате име?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Знам. Убијен је Богдан Лазић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било после тог убиства неког, неких убијања Албанаца у вези са њим или нешто?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Е то не знам, јер стварно нисам био ту, значи рекао сам Вам, први пут сам дошао 31. и онда касније тек 07. априла, значи 31. да се распитам шта да радимо и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли 31. је престала са радом фабрика «Балкан»?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Значи, фабрика «Балкан» није радила 31.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није уопште, од када не ради?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Значи од 24., 23. није радила, међутим, радили су наши објекти трговински, значи, продавнице, радиле су цело време рата.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да су били неки задужени за скупљање лешева. Да ли знате ко је водио ту групу?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, ти органи цивилне заштите су формирали групе у којима је било више људи, а ко је то водио.

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете органи цивилне заштите, да ли сте Ви били у органу цивилне заштите?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, јесам био задужен за снабдевање становништва животним намирницама.

НАТАША КАНДИЋ: Али сте имали састанке?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, одржавали смо повремено и састанке без неког писменог задужења и тако даље, него чисто ради.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте подносили извештај свако за оно за шта је задужен?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, усмено јесмо.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је подносио извештаје о томе, како тече акција сакупљања лешева животиња?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Мислим да је извештаје подносио, е сада како се то звао, начелник штаба цивилне заштите или, не знам, председник, како се то зове. Мислим да је на почетку био председник Извршног одбора.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, да ли је било говора о телима људи, о томе да има неких убијених људи, да се њихова тела, о сахрањивању тела, прикупљању?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Верујте, нико није помињао у то време да је било масовних лешева, масовних убистава или масовних сахрањивања. Кажем, први пут сам о томе чуо тек 2000. или 2001. године, а појединачно, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли одлазите у Мушотиште, да ли сте одлазили у то време, пре бомбардовања, да ли имате тамо рођаке, рекли сте да сте рођени у Мошотишту, да ли је тако?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Дворане, Дворане код Мушотишта.

НАТАША КАНДИЋ: А Дворане? Да ли познајете доктора Суку?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Нисам чуо, ког доктора?

НАТАША КАНДИЋ: Мурат и Хамиде Сука, лекар.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Аха, Мурат Сука је био стоматолог.

НАТАША КАНДИЋ: Стоматолог, да. Да ли сте га познавали?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Знате ли његову судбину?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да, чуо сам да је страдао за време рата.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули како је страдао?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Стварно не знам детаље. Не знам, јер стање је било хаотично.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, да ли је полиција спровела истрагу у вези са убиством Богдана Лазића?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Стварно не знам, вероватно јесте, али ја не знам, јер непосредно после тога је почело бомбардовање, значи дан, два после тога и били смо преоптерећени другим стварима, значи како спасити главу и како се снаћи, бомбе су почеле масовно да падају.

НАТАША КАНДИЋ: А реците нам, да ли је, рекли сте да сте имали пријатеље Албанце?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, шта је било са њима?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Неки моји пријатељи су живели у Призрену.

НАТАША КАНДИЋ: А у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: У Сувој Реци, неке сам сретао пре рата, неке за време рата.

НАТАША КАНДИЋ: Нема страдалих?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Од мојих пријатеља нисам чуо да је неко страдао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колики је капацитет хотела овог Вашег у коме је била полиција, мислим на број лежајева, не морате у кревет, али отприлике?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, могло је максимално сто и нешто људи да се смести, међутим, то у нормалним условима, а овако можда и више.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И само још нешто, на путу између Призрена и Суве Реке, да ли сте у тим својим одласцима, кажете Ви сте од 31. па надаље, да ли сте видели или приметили било какве сабирне центре, логоре или било шта где је полиција сакупљала цивиле?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Између Призрена и Суве Реке није било сабирних центара.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан, оптужени Митровић. Само једно питање, полиција је била смештена код Вас и хранила се код Вас. Претпостављам да су сачињавани неки уговори. Ко је потписивао те уговоре и да ли знате човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону, молим Вас.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, ако нисам ја потписао, моји заменици су потписивали.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, мислим од стране полиције или да Вас подсетим, председавајућа Вас је питала за Зорана Ранђеловића, Ви сте рекли да немате таквог човека.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Зоран Ранђеловић, не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само да довршим.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Није било таквог, сигурно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако је био мајор полиције и неки старешина ту, да ли знате ко је погинуо, да Вас подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја само да Вам кажем да је спомињао Ваш помоћник њега, па сам помислила да га можда Ви знате или заменик, како Ви кажете, Стојановић Милорад Ранђеловић Зорана, па зато рекох, да ли сте га можда видели?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Онај мајор што је погинуо изнад Рештана горе код Студенчана?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Али није он Ранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Ја мислим да је Величковић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И Величковић и Ранђеловић, два мајора су погинула, баш на разлику километар, два.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Познавао сам значи случајно, једном или два пута тог мајора Величковића, био је са својим возачем и имао је надимак, сада не могу да се сетим, једном су били заједно на ручку и

зато сам запамтио, а можда сам упознао тог Ранђеловића, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, само, ко је потписао уговоре, ништа више.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Па, ја мислим, овај, уговоре је потписивао начелник ОУП-а Сува Река, чини ми се, а од полицијских старешина са стране, не сећам се стварно да ли је неко потписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли има још питања оптужени? Нема више питања? Добро. Господине Петковићу, да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Смедерева. Да ли тражите трошкове? Имате право на трошкове превоза.

СВЕДОК ТРИФУН ПЕТКОВИЋ: Добро за превоз.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 450,00 динара на име трошкова превоза.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља се:

07. фебруара 2008. године са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА